هفته نامهٔ

مجاهد

وآنان که در راه ما با جان و مال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

تحولات تاریخی به صورت یکسان به میان نمی آید، بلکه مراحل مختلفی را پشت سر می گذارد و در سیر هر تحول، تنها سازمان های مؤمن، عناصر مؤمن و متعهد هستند که با هدفمندی کامل، هرنوع تحول را سمت دهی و رهبری می کند.

از سخنان رهبر شهید

دور ششم –سال دوازدهم – شمارهٔ سی و دوم ۱۸ عقرب ۱۳۹۲ ۴ محرم الحرام ۱۴۳۵- 9 Nov 2013

صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و رئیس شورای عالی صلح در شصتمین کنفرانس پگواش در استانبول:

از هر فرصتی که ما را در راه رسیدن به صلح و ثبات در افغانستان کمک کند، استفاده خواهیم کرد

- انتخابات و انتقال سیاسی موفقانه و مسالمت آمیز صفحهٔ جدیدی را در تاریخ سیاسی افغانستان رقم خواهد زد، که خود فرصتی مناسبی خواهد بود تا بلوغ نظام سیاسی افغانستان را متبلور سازد
- دههٔ گذشته در افغانستان با دستاورد های زیادی عنوان شده است، اما هنوز ما چالش های زیادی را تجربه می کنیم.
- هدف از پروسهٔ صلح: تقویت صلح، امنیت، حاکمیت قانون، فراهم سازی فرصت های بیشتر برای توسعهٔ اقتصادی و سیاسی می باشد.

ص۳

امام حسین (رض):

انماالحیاة عقیدة والجهاد

همانا زندگی عقیده و جهاد است

مبارزهٔ امام حسین (رض)

در جهت بازگشت به حکومت عدل و انصاف اسلامی

ص۶

امام علی رحمن، بار دیگر بحیث رئیس جمهور تاجیکستان انتخاب شد

چهارمین دور انتخابات ریاست جمهوری تاجیکستان از زمان استقلال این کشور بامداد روز ۱۵ عقرب برابر با (۶ نوامبر) آغاز شد. در این انتخابات شش حزب با هم به رقابت پرداختند که در نتیجه امام علی رحمان به حیث برندهٔ انتخابات، برای چهارمین بار برگزیده شد. هرچند احزابی که در این انتخابات شرکت کردند در جریان کار و زار انتخاباتی هیچ گاه به طور علنی و صریح قدرت حاکمه را در این کشور به نقد و پرسش مواجه نساختند. در عین حال حزب نهضت اسلامی اعلام کرده است که در این انتخابات شرکت نمی کند. هرچند این حزب قبلاً گفته بودکه انتخابات را تحریم نمی کند. اما حزب سوسیال دموکرات این انتخابات را نیز تحریم کرده است.

مردم تاجیکستان می گویند امام علی رحمان در شرایط فعلی فرد مناسبی است که می تواند این کشور بحران زده را که تا هنوز در لبهٔ حوادث مانند جنگ داخلی، ترافیک مواد مخدر، مسیر و عبورگاه شورشیان به کشورهای آسیای میانه است به سمت مطلوبتر رهبری کند. پیروزی آقای رحمان برای ۷ سال آینده در حالی صورت می گیرد که نهاد های بین المللی و سازمان های حقوق بشر از چگونگی برگزاری این انتخابات، انتقاد کرده اند.

جمعیت اسلامی ا فغانستان پیروزی آقای امام علی رحمن را بار دیگر تبریک می گوید. امید است که این کشور همسایه با اعتماد کامل بتواند در جهت تقویت همکاری های دوجانبه، توسعه فرهنگی، اقتصادی گام های مثبت بردارد.

یادی از سالروز شهدای ۱۵ عقرب شورای ملی در بغلان

از شهدای شورای ملی روز چهار شنبه ۱۵ عقرب که برابر بود با حادثهٔ خونین و درد ناک بغلان طی محفلی در شورای ملی با حضور نمایندگان و سناتوران، کارمندان بلند پایهٔ وزارت خانه ها و کارمندان شورای ملی تجلیل شد.

به گزارش خبرنگار مجاهد:

این محفل همزمان با سالروز شهادت شش عضو مجلس نمایندگان که در ولایت بغلان ۷ سال پیش به شهادت رسیده بودند، برگزار شد.

ص۴

قتل نا به هنگام!

□ **وحید مژده**

حکیم الله محسود رهبر طالبان پاکستان در اثر یک حملهٔ طیارهٔ بی سرنشین در نزدیک میرانشاه مرکز وزیرستان شمالی به قتل رسید. گفته می شود که همراه با وی دو تن از نزدیک ترین یاران وی به نام های عبدالله و صادق نیز به قتل رسیده اند. این ماجرا زمانی اتفاق می افتد که قرار بود یکشنبه ۳ نوامبر هیئت سه نفری از جانب حکومت به وزیرستان برود. اکنون طالبان این مذاکرات را رد کرده اند. در طول سال جاری میلادی این سومین رهبر طالبان پاکستان است که در حملهٔ طیارات امریکائی کشته می شود. قبل از وی ولی الرحمن معاون حکیم الله محسود و ملانذیر عضو شورای مرکزی

ص۶

آیا اراده برای اشتراک مهاجران در انتخابات وجود دارد؟

ص۲

دو حزب سیاسی مقتدر (جمعیت اسلامی و حزب اسلامی) به سوی همکاری و همگامی

ص۲

شهداء را فراموش نکنیم

ص۴

ژنیو دوم در راه است

ص۵

مجاهـد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: شهید استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس:وزیر محمد اکبرخان سرک۱۵کوچه B5خانه نمبر۲۶۲
شمارهٔ تلفن:۰۷۸۸۴۰۸۶۳۵/ ۰۷۷۲۰۳۶۴۱۲
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo&hotmail.com

سرمقاله

آیا اراده برای اشتراک مهاجران در انتخابات وجود دارد؟

در مطابقت به قانون اساسی کشور که در مادهٔ سی و سوم آن آمده است، "اتباع افغانستان حق انتخاب کردن و انتخاب شدن را دارا می باشند." گرچه کمیسیون مستقل انتخابات نا وقت اقدام کرده است، در رایزنی با وزارت امور مهاجران قرار دارد و اعلام داشته است که این نهاد تلاش دارد تا زمینهٔ سهم گیری مهاجران کشور مان را که در کشورهای پاکستان و ایران زیست دارند، در انتخابات پیش رو فراهم نماید و جهت رای دهی ایشان صندوق بگذارد.

این اقدام کمیسیون مستقل انتخابات را می ستاییم و به دیدهٔ قدر می نگریم و از آن استقبال می نماییم تا این زمینه را مساعد و همه اتباع کشور چه در داخل و چه در خارج از کشور بتوانند در انتخاب زعیم ملی شان سهیم شوند. همان طوری که در قانون اساسی در مادهٔ پنجم در مورد حق شرکت در انتخابات آمده است: " کوچی ها ، مهاجرین، کارکنان نمایندگی های سیاسی مقیم خارج کشور، منسوبین نظامی و محبوسین واجد شرایط، حق دارند در صورت امکان در مراکز رأی دهی جداگانهٔ که از طرف کمیسیون ایجاد می گردد، در انتخابات شرکت نمایند." اما پیشبرد این پروسه خالی از چالش نیست.

یک، کمیسیون انتخابات درخواست پنجاه میلیون دالر را به منظور راه اندازی انتخابات و سهم گیری مهاجران دو کشور همسایه در این پروسه از نهادهای کمک کننده نموده و با التیماتوم سه هفته ای خواهان بدست آوردن این مبلغ شده است. از آنجایی که هزینهٔ مالی انتخابات از سوی برخی کشورها و نهادهای بین‌المللی تامین می شود و کمیسیون نیز انتظار دارد که دولت افغانستان و یا همکاران خارجی، این هزینهٔ پیش بینی شده را در اختیار این نهاد قرار دهند. در صورت عدم حمایت مالی، مهاجران فرصت اشتراک در انتخابات را از دست خواهند داد.

دو، باید دولت افغانستان با دو کشور همسایه –ایران و پاکستان – به تفاهم برسند که آیا با درنظرداشت وضعیت امنیتی و تنش های که هر از گاهی ایجاد می شود آنها حاضرند در زمینه سازی و فراهم آوری انتخابات کمک نمایند و یا خیر! که در صورت تأیید، تفاهمنامهٔ را باید در مورد به امضاء برسانند.

سه، چالش دیگر که دولتمردان و مسؤولین کشورما در داخل کشور، یا نتوانسته اند و یا اراده وجود نداشته است، آمار دقیق نفوس، بخصوص شهروندان واجد شرایط انتخابات است که این خود زمینه ساز تقلب و تخطی در انتخابات بوده و خواهد بود. و در مورد تعداد افراد واجد شرایط رای دهی در میان مهاجران در این دو کشور نیز آمار دقیق وجود ندارد.

چهار، ثبت نام و شیوهٔ شناسایی رای دهندگان مهاجر، چالشی مهم و دیگری ست که کمیسیون انتخابات یکی از شیوه ها را استفاده از کارت های مهاجرت وانمود کرده است. در فصل سوم بخش شرایط رأی دهندگان و کاندیدان قانون انتخابات گفته شده که، " اسم وی (رأی دهنده) در لست رأی دهندگان ثبت شده باشد."

پنج، هرگاه کاندیدایی در حمایت یکی از کشورهای همسایه قرار داشته باشد، و به نفع آن به تقلب دست یازد، چالش دیگریست که تنش زا خواهد بود.

باید مطابق قانون، زمینهٔ اشتراک در رأی دهی انتخابات برای همه شهروندان کشور بشمول آنانی که در مهاجرت در کشورهای دیگر بسر می برند، فراهم گردد. اینکه در آخر کار صدا بلند شود و در مورد، برنامه و میکانیزم قبلی وجود نداشته باشد، شاید زمینه سازی برای برائت و گریز از آن تلقی گردد. از دولت می طلبیم که زمینهٔ اشتراک در انتخابات را برای مهاجران نه تنها در پاکستان و ایران بلکه، در اکثر کشورهای که رأی مهاجران در انتخابات ریاست جمهوری اثرگزار باشد، فراهم نمایند تا حقوقی که قانون اساسی برای اتباع افغانستان روا داشته است، رعایت شود.

دو حزب سیاسی مقتدر

(جمعیت اسلامی و حزب اسلامی) به سوی همکاری و همگامی

محمد نسیم فقیری

شام روز ۸ میزان سال ۱۳۹۲ دو حزب مقتدر سیاسی کشور ما (جمعیت اسلامی و حزب اسلامی) که از نفوذ و پشتوانهٔ قوی مردمی بر خوردار اند، در پی هفته ها مذاکرات دوجانبه، توافق نامهٔ همکاری و همگامی را توسط روسای هر دو حزب (محترم صلاح الدین ربانی و محترم عبدالهادی ارغندیوال) در منزل محترم ربانی و در جمع اعضای شورای رهبری جمعیت اسلامی و شورای اجرایی حزب اسلامی به امضاء رسانیدند و باب نوی را در تاریخ سیاسی کشور ما گشودند.

یکی از آرزوهای همیشگی و دیرین مردم مسلمان و مجاهد افغانستان، وحدت صفوف احزاب سیاسی و دارای پیشینه های جهادی بود و سرانجام تلاش و مبارزهٔ رهبری این دو حزب قدرتمند جهادی و سعی پیگیری افراد برجستهٔ این دو حزب راه دشوار مبارزه و اتحاد گام به گام این دو حزب بزرگ سیاسی را آماده ساخت و موجب شادی و سرور مردم و مجاهدین گردید.

تا جایی که به جمعیت اسلامی افغانستان مربوط است، آغاز این کار بزرگ، در دورهٔ حیات رهبر شهید جهاد و مقاومت صورت گرفته بود و آن شهید بزرگوار همهٔ ما را به وحدت صفوف و نزدیکی بیشتر با همه احزاب و به ویژه با حزب اسلامی افغانستان تشویق می نمودند.

ریشه های دیرین:

به همگان معلوم است که راه پرافتخار نهضت اسلامی در کشور ما افغانستان راهی بود که همه افراد صالح، مومن، معتقد و دلسوز به مردم و کشور، در آن جمع شده و سرانجام نام جمعیت اسلامی افغانستان برای آن برگزیده شده بود... همه برادران سابقه دار که به دنبال اختلاف و جدایی راه، سال های سال از لحاظ حزبی از یکدیگر جدا بودند، با این حرکت بزرگ دو باره به سوی یک مسیر به راه افتاده و إن شاء الله در آینده ها بازهم در یک صف و در یک حزب قرار خواهیم گرفت... یکی از بزرگان نهضت در روز امضای موافقت نامه گفت: جدایی میان برادران از یک اتاقی به مراتب کوچکتر از این اتاق، اتفاق افتاده و استاد شهید ما که خداوند بزرگ شهادت او را قبول فرماید و حکمتیار هرجایی که است خدا حافظش باشد، از هم جدا شدند و امروز خدا را شکر که این دو صف جدا شده، بازهم به سوی یک صف در حرکت افتاده اند و خدای متعال به آقایان ارغندیوال و ربانی خیر و برکت عنایت فرماید...

ما همه یکدیگر را می شناسیم و یاد ها و خاطرات زیاد از دوران مبارزهٔ مشترک را به همراه داریم... مولوی جانباز سرفراز از برادران سابقه دار نهضت است و ایشان بودند که با تعدادی از برادران ننگرهار به لغمان آمده و در مراسم روز عاشورا در سال ۱۳۵۰ شرکت کردند و بعد از ختم محفل در مسجد جامع مهترلام، پولیس نظام شاهی به جان برادران افتاده و یکی دو نفر را قصد دستگیری شان صورت گرفت و سایر برادران مخفی شدند و داکتر عبدالشکور شهید یکی دوشب را در زندان با شکنجه های پولیس سپری نمود... از تظاهرات مشترک ما در شهر جلال آباد و سخنرانی های داکتر شمس الحق و ... که هزاران تن از جوانان مسلمان و مردم آن شهر در آن شرکت می کردند و از بزرگترین تظاهرات آن روزگاران بود که هزگر گروه های دیگر توان مقابله با آن را نداشتند و در تعداد تظاهر کننده ها با همه گروه های دیگر به صورت مجموعی برابری می کرد و حتی بیشتر نیز می بود...

از میتنگ ها و اجتماعات در فاکولتهٔ طب ننگرهار که شب های روز کارگر در آن جمع می شدیم و به همراهی تعداد از برادران از لغمان به جلال آباد می آمدیم و دکتر شمس الحق شهید، عنایت الله عمید، بنده و دیگران سخنرانی ها داشتیم و ... یاد این همه خاطره ها و دوستی ها و نزدیکی صفوف همه برادران در آن سال های تاریخی که امروز بیش از چهل سال از ان می گذرد، و این سال با این رویداد بزرگ و نزدیکی دوباره صفوف حزب و جمعیت، دل های ما و همه مسلمانان و مردم آزادی خواه ما را شادان و خُرسند می سازد:

یوسف گم گشته باز آید به کنعان غم مخور
کلبهٔ احزان شود روزی گلستان غم مخور

به درستی که وحدت صفوف همه راهیان راه خدا، آزادی و برابری و برتری بر اساس تقوا و پاکدلی، یوسف گم گشتهٔ ما بود که امروز الحمدلله دوباره به سرزمین ما بر می گردد و خانه های غمگین ما را به گلستان خوبی و نیکویی و حرکت به سوی شگوفایی و آبادی کشور عزیز و قهرمان ما، رهبری می نماید.

خدا را شکر که گام های نخستین وحدت این دو حزب مقتدر سیاسی با حضور محترم داکتر عبدالله عبدالله کاندیدای جمعیت اسلامی برای ریاست جمهوری آینده که قشر ها و مجموعه های مختلفی از جامعه و اکثریت قاطع مردم افغانستان بر خوردار است و... اساس گذاشته شد و این سند مهم تاریخی با حضور داکتر و با امضای شان زینت یافت!

وسعت و دامنهٔ وحدت:

گام های وحدت دوحزب مقتدر سیاسی با توافقنامهٔ اتحاد و برای مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری اساس گذاشته شد که بربنای آن، نامزد رئیس جمهور از سوی جمعیت اسلامی و معاون اول آن از سوی حزب اسلامی معرفی خواهد شد و در پی توافق، معاون دوم آن از حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان خواهد بود که بر اساس فوق در کنار داکتر عبدالله عبدالله، محترم انجنیر محمد خان معاون حزب اسلامی به حیث معاون اول نامزد ریاست جمهوری و محترم استاد محمد محقق رئیس حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان به حیث معاون دوم مورد توافق قرار گرفت... پس این وحدت تاریخی، یک وحدت وسیع و فراگیر است:

از یک سو احزاب سیاسی جمعیت اسلامی و حزب اسلامی در راه وحدت صف خواهند کوشید و طبق مرام و اهداف مشترک شان در زمینه های داخلی و خارجی، به سوی اتحاد کامل گام بر خواهند داشت و از سوی دیگر و در جانب این اتحاد و همزمان و همسو به آن حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان، ائتلاف ملی افغانستان نیز برای وحدت صفوف و نزدیک سازی مواضع سیاسی، گام بر خواهند داشت و در اخیر برای وحدت همه احزاب سیاسی و جریان ها و مجموعه های دیگر تلاش صورت خواهد گرفت و إن شاء الله همه حرکت ها و مبارزه ها در یک مسیر که همانا حفظ استقلال و آزادی و ترقی و آبادی کشور، دریافت راه حل مسالمت آمیز قضایا در سطح ملی و بین المللی، تقویت نیروهای مسلح برای برقراری صلح و امنیت در کشور، آزادی رسانه ها، ترقی معارف و تحصیلات عالی، پیشرفت اقتصاد و اتکا به خود، دریافت زمینه های رشد و پیشرفت در همه ساحه ها زراعت، صنعت و... از اصول آن خواهد بود.

باور داریم که راه حل تمام مشکلات، گفتگو، مذاکره و تفاهم است و این دو حزب مقتدر سیاسی کشور که در دوران دشوار و حساس تاریخ کشور ما در سنگر دفاع از حق، آزادی، ایمان و استقلال قرار گرفته بودند و از آزادی کشور به قیمت جان شان دفاع نمودند، در راه صلح و عدالت و مبارزات سیاسی نیز پیشگام خواهند بود و راه دشوار امروز و فردا ها را به روی مردم ما خواهند گشود.

سطوح کار مشترک:

کمیسیون مشترک هر دو حزب، کار دوامدار را برای کار بزرگ وحدت صفوف، آغاز کرده اند و لازم است تا ساحه های این کار به آگاهی خواهران و برادران رسانیده شود:

۱- حفظ تفاهم و هماهنگی میان دو حزب از اساس کار کمیسیون مشترک است اعتماد سازی و حل مشکلات از کار های اساسی این کمیسون است که انجام آن، به آگاهی رسانیده خواهد شد.

۲- سیاست گذاری برای انتخابات و نظارت بر روند آن، از اهداف عمدهٔ کمیسیون است که با اشتراک همه و در توافق با حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان و ائتلاف ملی افغانستان صورت خواهد گرفت.

۳- کار مشترک در بخش علما، فرهنگیان، جوانان، خانم ها، وکلا و سناتوران، قوماندان های سابق جهادی و بخش دفاتر ولایتی از کار های مهم دیگر است که در روز های آینده روی آن کار صورت می پذیرد...

۴- برنامه های مشترک و برگزاری محافل مشترک در مرکز و ولایات و در پوهنتون ها و موسسات تحصیلات عالی خصوصی یک بخش دیگر کار ما است که در آینده مورد غور و بحث قرار می گیرد...

کار مشترک این دو حزب مقتدر سیاسی و رهیابی به سوی یک حزب سیاسی از اهداف عالی ما است. ما سعی می کنیم تا به همه احزاب و جریانات سیاسی و سالم، راه مبارزهٔ مشترک را پیدار و روی آن توافق نماییم. همکاری و همگامی این دو حزب مقتدر که مورد حمایت و پشتیبانی همه جوانب مختلف جامعهٔ ما است، راه گذشته ما را که مملو از قربانی و فداکاری در راه خدا و آزادی کشور است و در کنار آن خطاها و کار های نا درستی نیز صورت گرفته، همه را اصلاح و بازسازی خواهد کرد و إن شاء الله به سوی بهبودی و رفاه کامل، ما و کشور ما را رهبری خواهد کرد- إن شاء الله.

صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و رئیس شورای عالی صلح در شصتمین کنفرانس پگواش در استانبول:

از هر فرصتی که ما را در راه رسیدن به صلح و ثبات در افغانستان کمک کند، استفاده خواهیم کرد

"پاگواش" یک سازمان غیر دولتی بین‌المللی است که از نخبگان کشورهای جهان در زمینهٔ خلع سلاح تشکیل شده است. کنفرانس پاگواش در سال ۱۹۵۷ و در زمان جنگ سرد توسط "جوزف روتیلات" و برخی دانشمندان مخالف جنگ پایه گذاری شد تا در چارچوب کنفرانس ها و کارگاه ها برای کاهش تسلیحات هسته ای و منع تکثیر سلاح های کشتار جمعی فعالیت کند. نام "پاگواش" از دهکدهٔ در کشور کانادا گرفته شده که نخستین نشست این دانشمندان در آنجا برگزار شده بود.

شصتمین کنفرانس "پاگواش" برای علوم و امور جهانی با عنوان گفتگو و خلع سلاح امنیت منطقه ای و بین‌المللی با برپایی ۱۷ جلسه و شش کار گروهی به مدت چهار روز از ۱۰ تا ۱۳ عقرب سال جاری هـ.خ در استانبول ترکیه برگزار گردید.

امنیت منطقه ای و بین‌المللی، چشم‌انداز خلع سلاح هسته‌ای و نابودی تسلیحات کشتار جمعی، پاکستان و ثبات منطقه ای، نابودی تسلیحات هسته ای و دیگر تسلیحات کشتار جمعی از خاورمیانه و متعاقب آن، خروج تسلیحات اتمی تاکتیکی از اروپا، چشم انداز نابودی تسلیحات هسته ای، حمایت از منع تولید و تکثیر تسلیحات کشتار جمعی و حل کشمکش هسته ای ایران، تسلیحات شیمیایی، امنیت انرژی هسته ای، کشمکش اسرائیل- فلسطین و آیندهٔ راه حل آنها، لغو محاصرهٔ غزه در شرایط منطقه ای فعلی، چشم‌انداز آیندهٔ سوریه، جوامع مدنی و دانشمندان، افغانستان بعد از ۲۰۱۴، چشم انداز کنوانسیون احتمالی در قبال جنگ سایبری، مذاکرات هندوستان- پاکستان، سمینار فوکوشیما، گزارش پنج سالانهٔ پاگواش از موضوعاتی بود که به بحث و بررسی گرفته شد.

همچنان برگزاری شش کارگروهی با عناوین "تسلیحات هسته ای و نابودی آنها، انرژی هسته ای و امنیت، امنیت منطقه ای در خاورمیانه، هندوستان، پاکستان و افغانستان، ترکیه و همسایگانش، خلع سلاح، حل و فصل درگیری و فناوری جدید تسلیحاتی" در دستور کار کنفرانس قرار داشت.

در این کنفرانس محترم صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و رئیس شورای عالی صلح نیز شرکت نموده ، سخنرانی مبسوط و همه جانبه ای را در مورد قضایای کشورمان ایراد نمودند، که متن کامل این سخنرانی را در همین صفحه می خوانید.

برادران و خواهران!

خُرسندم از اینکه امروز در میان شما حضور دارم و در این نشست که در رابطه به آیندهٔ افغانستان بحث و تبادل نظر صورت می گیرد، سخنرانی می کنم.

در آغاز برای فرصتی که در اختیار بنده گذاشته شده است می خواهم از آقای سکرتر جنرال پولا کوتا رامسونیا، کانفرانس های پگواش، و هم چنان کشور محترم میزبان اظهار سپاس و تشکر نمایم.

اجازه دهید قبل از اینکه به موضوع بعد از ۲۰۱۴ که چی مسایلی را ما پیش رو خواهیم داشت بپردازم، به طور خلاصه به انکشافات و پیشرفت هایی اشاره نمایم که کشور از سال ۲۰۰۱ به بعد که البته طرح یک نظام جدید با حکومتداری مبتنی بر اصول دموکراتیک در آن ترسیم گردید، شاهد آن بوده است.

افغانستان در ۱۲ سال گذشته به دستاوردهای بزرگی مخصوصاً در عرصهٔ اقتصادی، انکشاف زیر بناها و خدمات عامه دست یافته است. نیروهای امنیتی افغانستان برای ایستادگی در مقابل شورشیان نیرومند گردیده و از شهروندان افغانستان حمایت و حراست می کند. درآمد دولت افغانستان برای اولین بار به یک بیلیون دالر در سال ۲۰۱۱ افزایش یافته است (گرچه تولید نا خالص داخلی (GDP) اکثراً از کمک های ناتو تامین می شود). بیش از ۲۵۰۰ کیلومتر سرک اعمار گردیده است. حدود دو سوم افغان ها امروز به برق دسترسی دارند که این رقم در سال ۲۰۰۲ فقط ۶ درصد بود . ۶۱۵ باب مکتب ساخته شده و ۹ میلیون از اطفال به مکتب می روند که ۳۷درصد آنرا دختران تشکیل می دهند.

زنان نقش فعال و قابل ملاحظه را در رهبری جامعهٔ مدنی ایفا می نمایند و روال سهم گیری آنان در روند سیاسی در یک دههٔ گذشته سیر صعودی را پیموده است. بطور مثال، همین اکنون زنان نقش کلیدی در دولت دارند که البته ۲۸ درصد از کرسی های پارلمان به آنها اختصاص یافته است. ثبت نام نامزدان انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی ۲۰۱۴ تکمیل شده و اکنون با تأیید لست ابتدایی از سوی کمیسیون انتخابات، ده کاندید ریاست جمهوری داریم.

خانم ها و آقایان!

برای کشوری که سه دهه از عمر خود را در جنگ و نابسامانی های داخلی سپری کرده است اینها خود دستاوردهای مهم اند و البته به صبر و وقت بیشتر نیاز است تا پیشرفت های بیشتری صورت گیرد. همچنان همان طوری که ما برای نیرومند شدن بیشتر ملت خویش و به تلاش های مان در راستای تامین صلح در داخل کشور ادامه می دهیم، توسعهٔ همکاری در سطح منطقه و مشارکت ما با متحدین بین المللی مان برای حفظ دست آورد های یک دههٔ گذشته از اهمیت زیادی برخوردار است.

پیامد های مثبتی را که قبلاً یاد آور شدم این حقیقت را بیان می کند که مشارکت ها و توافقاتی که بعد از ۲۰۰۱ بمیان آمده است دورنما و چشم انداز صلح و پیشرفت های بعد از ۲۰۱۴ را چنانچه که افغانستان با چندین روند انتقال و مراحل گذار در عرصه های امنیتی، حکومتداری و توسعهٔ اقتصادی رو برو است، تقویت بخشیده و همچنان تقویت خواهد بخشید.

انتقال مسؤولیت های امنیتی از نیروهای بین المللی به نیروهای امنیتی افغان در سال ۲۰۱۴ تکمیل خواهد گردید. اردوی ملی افغانستان اکنون به یک نیروی قابل اعتماد در برابر شورشیانی تبدیل گردیده و این اردو ظرفیت آن را دارد تا از شهروندان محافظت کرده و نسبت به تأمین امنیت در کشور اطمینان دهد.

در این خصوص، می خواهم از همه دوستان و شرکای بین المللی افغانستان برای ایفای نقش ممد و سازنده در راستای بلند بردن ظرفیت اردوی افغانستان تشکر کنم، و در اینجا می خواهم اضافه کنم که: برای ادامهٔ وضعیت پیشرفت بهتر و حرکت رو به جلوی نیروهای امنیتی افغانستان، و موفقیت های بیشتر، و ضمانت اینکه افغانستان قادر به حفظ امنیت و ثبات خویش بوده باشد، حمایت و حضور تعدادی از پرسونل ناتو با داشتن نقش مشورتی جهت آموزش و همکاری های تخنیکی و همچنان برای حمایت از مبارزه علیه تروریزم، بعد از ۲۰۱۴ ضروری پنداشته می شود.

مسئلهٔ مهم دیگری که در سال ۲۰۱۴ مورد بحث است روند انتقال سیاسی یا انتخابات می باشد که بصورت دموکراتیک قدرت از یک اداره به ادارهٔ دیگر منتقل می شود، این روند دستآورد های ما را در عرصهٔ سیاسی بیشتر تقویت کرده و با درنظرداشت کسب تجربه از یک دورهٔ دوازده ساله بمیان می آید. انتخابات و انتقال سیاسی موفقانه و مسالمت آمیز صفحهٔ جدیدی را در تاریخ سیاسی افغانستان رقم خواهد زد، که خود فرصتی مناسبی خواهد بود تا بلوغ نظام سیاسی افغانستان را متبلور سازد.

در کنار آن، با خروج نیروهای ناتو و برگزاری انتخابات، افغانستان یک دورهٔ گذار اقتصادی را نیز شاهد خواهد بود که افغانستان برای حفظ و تقویت اقتصاد کشور در جریان این دوره گذار و بعد از آن، در کنار ضرورت به حمایت بین المللی، نیازمند وضعیت امنیتی و سیاسی می باشد که زمینه برای سرمایه گذاری بین المللی و رشد سکتور خصوصی مساعد بوده باشد. رسیدن به چنین رشد اقتصادی قطعاً وابسته به همکاری های منطقه یی می باشد. مخصوصاً با در نظرداشت موقعیت استراتژیک افغانستان که از طریق خشکه کشورهای روسیه، چین، آسیای مرکزی، و شرق میانه را به هم وصل می کند.

نشستی تحت عنوان "قلب آسیا" که دو سال قبل در استانبول تدویر یافته بود گام بسیار ارزنده در راستای نزدیک سازی کشورهای منطقه با یکدیگر به شمار می رود. گرچه آغاز این روند کُند تر به نظر می رسید اما نمی توان رد کرد که یک ابتکار بسیار مهم را تمثیل می کند که برای آیندهٔ بهتر و با ثبات افغانستان و حتی منطقه حایز اهمیت است.

همچنان کمک ها و تعهدات دراز مدت جهان به افغانستان راه را برای گذار این کشور از این مراحل هموار می سازد تا سرانجام به سرعت به سوی خودکفایی گام برداریم.

در پرتو همه این پیشرفت ها، پروسهٔ صلح افغانستان با اهمیت می باشد و نه تنها یک" میکانیزم علامت دهنده" را که بیانگر وضعیت افغانستان در حال گذار از یک مرحله به مرحلهٔ متفاوتیست، تمثیل می کند، بلکه جهت ایجاد یک جامعهٔ فراگیر و منصفانه در جهت تسهیل گذار از هر سه روند انتقال کار و فعالیت می کند.

روند صلح در کشور برای نیل به اهداف زیر به پیش می رود:

۱- ختم منازعه و جنگ از طریق مذاکره و گفتگو
۲- قویت و تحکیم همبستگی بین الافغانی در سطح سیاسی و اجتماعی
۳- توسعهٔ همکاری های منطقوی.

تصور رسیدن به صلح از راه گفتگو و مذاکره، توانسته است حمایت قاطع و مداوم در داخل افغانستان را برخوردار باشد. ما با تمام چهره های مدنی، سیاسی و مذهبی کشور در ارتباط نزدیک بوده ایم تا توانسته باشیم روند صلح را بیشتر فراگیر بسازیم. تا اکنون فعالیت های ما در این راستا و تماس با این اقشار در حقیقت نیروی را به میان آورده و تلاش ما تقویت این نیرو بوده و این خود راهیست برای رسیدن به مقصد که همانا صلح و ثبات در کشور می باشد.همچنان با در نظرداشت نقش بسیار مهم و حیاتی علماء در جامعهٔ افغانستان، ما در کنار کار با علماء و شخصیت های مذهبی در کشور با علمای جهان اسلام نیز تماس و روابط مان را آغاز کرده ایم. اخیراً ما موفقانه کنفرانسی جهانی علمای اسلام را در کابل برگزار نمودیم، علمای برجسته ای تقریباً از تمام کشورهای اسلامی در این کانفرانس سهم گرفتند و به شکل قاطع به حمایت از پروسهٔ صلح در افغانستان متعهد شدند.

در بخش دیگر ما برنامهٔ ادغام مجدد را نیز در پروسهٔ صلح به پیش می بریم که هدف آن فراهم آوری زمینهٔ پیوستن کسانی می باشد که آماده اند سلاح شان را به زمین گذاشته، قانون اساسی افغانستان را پذیرفته، با تروریزم قطع رابطه نموده و به جامعه برای ادامه یک زندگی مسالمت آمیز بپیوندند. روند مسالمت آمیز پیوستن این افراد تا حالا در مسئلهٔ امنیت بعضی محلات موثر بوده است. روند ادغام مجدد و جلب و جذب بیشتر آنها همچنان ادامه دارد.

در بخش مذاکرات نیز ما پیشرفت های داشته ایم. ما تقریباً به همه مواردی که به عنوان موانع در راه اشتراک مخالفین در مذاکرات تلقی می گردید رسیدگی نموده و موانع را برطرف نموده ایم. ما با سعی زیاد و با ایجاد همکاری های چند جانبه با سازمان ملل زمینه اشتراک و سفر مصئون نمایندگان طالبان به کشور سومی جهت انجام مذاکرات را فراهم کرده ایم .سعی و تلاش ما برای تغییر مخالفین مسلح از یک نیروی نظامی به نیروی سیاسی صلح امیز نتایج مثمر داشته است. بعضی از اعضای طالبان که نام های شان از لیست سیاه حذف شده است تبدیل به فعالین سیاسی شده اند. قدم مهمتری را که ما به آن امیدواریم، آغاز رسمی مذاکرات مستقیم می باشد. ما کاملاً باور داریم زمانی که مذاکرات مستقیم آغاز گردد، سرانجام کمک می نماید تا به تفاهمی که به نفع تمام طرفین باشد برسیم و برای بهترشدن وضعیت افغانستان بیشتر تلاش ورزیم. باور ما اینست که در این راستا نه تنها حمایت دوستان بین المللی افغانستان بلکه حمایت منطقوی بخصوص کشور همسایه پاکستان را که می تواند نقش مهمی را در این پروسه ایفا کند ضرورت داریم. ما امیدواریم که دولت جدید پاکستان به رهبری نوازشریف با روند صلح بصورت اساسی همکاری نماید. ص۵

شهدا را فراموش نکنیم

ابوبکر سبزوار

افشای لیستی از ۵۰۰۰ تن از شهدای دوران حاکمیت رژیم کمونیستی در افغانستان در سطح ملی و بین المللی انعکاس وسیعی داشت. ابعاد جنایات کمونیست ها بعد از دهها سال یکبار دیگر ذهنیت ها را متوجه افغانستان و عوامل دیرپای بحران در این کشور ساخت.

این لیست توسط یکی از کارمندان ادارهٔ استخبارات رژیم کمونیستی به مقامات دولت هالیند سپرده شده بود که به منظور دریافت حق پناهنده گی، این لیست را به مقامات کشور هالیند سپرده بود تا نشان دهد که در صورت بازگشت به افغانستان، جان وی در خطر خواهد بود زیرا در اعدام هزاران نفر دست داشته است.

بعد از سرنگونی رژیم داکتر نجیب، صدها تن از جنایتکاران کمونیست به شمول رهبران دست اول آنان به دامن «امپریالیسم جهانخوار!» پناه بردند. همان امپریالزمی که حتی به ظن هواداری از آن در افغانستان، هزاران نفر را بدون دلیل و مدرک اعدام کردند.

شاید دلیل این پاداش برای آنان از جانب غرب این باشد که آنها با دست زدن به این جنایات، موجب قیام مردم افغانستان علیه رژیم کمونیستی شدند که سرانجام به شکست این رژیم انجامید و اتحادشوروی هم فرو پاشید! به نظر می رسد که کشتار های آنان نیز خدمتی به دنیای غرب تلقی شد. وگرنه چگونه ممکن است کسانی که در دوران حاکمیت رژیم کمونیستی از جنایات این رژیم در افغانستان حمایت می کردند و حتی بصورت مستقیم و یا غیر مستقیم در این جنایات دست داشتند، امروز با خیال راحت در کشورهای غربی زنده گی کنند و علی الرغم اینکه در زمان تقاضای پناهنده گی به جنایات شان هم اعتراف کرده اند، به محاکمه کشانده نشوند مگر اینکه باور کنیم نهاد های دفاع از حقوق بشر در غرب برای قاتلان مسلمانان، استثنا قایل است!

جالب است که در دوران حاکمیت کمونیست ها در افغانستان، حتی شنیدن رادیوی بی بی سی جرم بود و همین جنایت کاران حتی از اطفال خُرد سال در مکتب هم می پرسیدند که آیا در خانهٔ شما کسی به رادیوی بی بی سی گوش می دهد؟ اطفال که نمی دانستند منظور از این سوال چیست، اگر جواب مثبت می دادند، شب هنگام افراد جنایت پیشهٔ امنیتی وقت به خانهٔ مورد نظر رفته و افراد را دستگیر می کردند و به زندان می انداختند.

اما جالب اینجاست که بعد از سرنگونی رژیم نجیب، عده ای از افراد همین رژیم در رادیوی بی بی سی بعنوان نطاق و گرداننده پذیرفته شدند و این رادیو که زمانی از جانب همین گروه زبان سیاه استعمار خوانده می شد، دربست در اختیار آنان قرار گرفت!!

بعد از کشته شدن تره کی بدست امین در سال ۱۳۵۸، حفیظ الله امین به منظور نشان دادن تغییر در روش رژیم، شعار قانونیت را مطرح کرد. بعد از این تغییر، هزاران نفر در کابل هرروز به ارگانهای امنیتی مراجعه می کردند و خواهان اطلاع از سرنوشت هزاران تن از بستگان و اعضای خانواده های شان می شدند که در طول دوسال گذشته دستگیر شده بودند.

این مراجعات مکرر بحدی مشکل آفرین شد که سرانجام رژیم مجبور گردید تا لیست بیش از یازده هزار تن از کسانی را که اعدام شده بودند، به دیوار وزارت داخله بیاویزد تا به این ترتیب به مردمی که خواستار اطلاع از سرنوشت وابستگان زندانی شان بودند، بفهماند که کار از کار گذشته است و دیگر به ارگانهای امنیتی مراجعه نکنند.

اکنون سالها بعد از سرنگونی آن رژیم جنایت پیشه، سرانجام دولت هالیند لیستی از حدود ۵۰۰۰ تن را که بین سالهای ۱۳۵۸ و ۱۳۵۹ توسط این گروه سفاک اعدام شده بودند، بدست نشر سپرد. این لیست بخشی از همان لیست دوازده هزار نفری است که قبلا برای چندروز در دیوار وزارت داخلهٔ رژیم نصب شده بود.

اما این لیست فقط شامل شمار اندکی از مجموع اعدام شده گانی است که به کابل آورده شده بودند. در دوران رژیم کمونیستی، دفاتر اکسا و بعداً خاد رژیم از صلاحیت کامل کشتار مردم برخوردار بودند. والی ها و سازمان های حزبی هرکدام این صلاحیت را داشتند تا کسانی را که مخالف رژیم تشخیص دهند، اعدام نمایند. به همین دلیل لیست کسانی که در ولایات اعدام شدند، در دسترس نیست و فقط گاهگاهی گور های دسته جمعی در ولایات کشف می شود که نشان از آن جنایات هولناک بدست رژیم سفاک کمونیستی دارد. بنابراین لیستی که به نشر رسیده فقط گوشهٔ اندکی از جنایات این گروه جنایت پیشه را به نمایش می گذارد.

جالب اینجاست که همزمان با نشر این لیست، عده ای از جنایت پیشه گان سابق در کابل به یادبود از جنایت کاری چون داکتر نجیب پرداختند و از سالروز «شهادت!!» این جنایت کار یادبود بعمل آوردند. عده ای از همه جا بی خبر هم عکس های این جنایت کار را روی شیشه های موتر های خود چسپانیدند.

هرچند تعداد چنین افراد بسیار اندک است اما آیا آنها هیچ وقت به این مسئله اندیشیده اند که عامل همه بدبختی های این ملت، کودتای سیاه هفت ثور بود؟ این گروه در برابر بخش کوچک از جنایات کمونیست ها و خادیست هائی چون نجیب که همین لیست ۵۰۰۰ نفری گواه کوچکی از جنایات هولناک آنان است، چه توجیهی دارند؟

یک نگاه شتابزده به این لیست نشان می دهد که بخش بزرگی از قربانیان شامل در این لیست را دانشگاهیان، متعلمین مکتب، آموزگاران، روحانیون، علمای دین، کارمندان، اهل کسبه، کارگران و حتی کسانی از فقیر ترین اقشار جامعه چون شاگرد مستری و شاگرد هوتل، و حمال تشکیل می دهد. اتهامات وارده بر آنان نیز اخوانی، خمینیست، زمیندار، مائوئیست، اشرافی و غیره است. در این لیست، اتهام یک شخص اعدام شده، دیوانه نوشته شده است. دیوانه در هر مسلک و آئینی، در برابر اعمال و گفتارش مسوول شناخته نمی شود و به اصطلاح مرفوع القلم است اما کمونیست ها حتی به یک دیوانه هم رحم نکردند و او را که شاید به دلیل عدم تعادل عصبی بر علیه رژیم حرف هائی زده باشد، دستگیر نموده و اعدام کردند. این تنها مسلمانان نبودند که به اتهام مخالفت با رژیم اعدام شدند، در این لیست می توان نام تنی چند از اهل هنود را هم می توان یافت که محکوم به اعدام شده و حکم در مورد شان اجرا شده است.

در این لیست نام تعدادی از قافله سالاران تحریک اسلامی افغانستان را هم می توان یافت. اکثریت این افراد در دوران حکومت داود و به جرم مخالفت با آن رژیم دستگیر شده بودند. آنها در زمان بقدرت رسیدن کمونیست ها در زندان بودند و بنابراین هیچ اقدامی علیه رژیم جدید نکرده بودند. اگر مخالفت با حکومت داود جرم بود، پس چرا کمونیست ها دست به کودتا علیه آن زدند؟

پس اعدام این افراد که تعداد شان به دهها تن می رسید، هیچ توجیه قانونی نداشت اما کمونیست ها به قانون و حقوق انسان باور نداشتند و به همین دلیل این افراد را فقط به نام اخوانی اعدام کردند.

عجیب است که امروز تعدادی از همین جنایت کاران کمونیست در خارج از کشور، برای تطهیر خود و رژیم جنایت کار کمونیستی، کتاب و مقاله می نویسند و تعدادی از آنان بعنوان کارشناس سیاسی در تلویزیون ها ظاهر می شوند، خود را حامی و جانبدار سرسخت دیموکراسی قلمداد می کنند و بیشرمانه به مجاهدین بد و بیراه می گویند. بعضی از آنان وقاحت را به جائی رسانیده اند که می گویند ما به منظور خدمت به مردم!! رژیم داود را سرنگون کرده بودیم و اکنون هم اگر مردم به ما رای دهند، حاضریم در مقام ریاست جمهوری بازهم به مردم خدمت! کنیم!

وقاحت و دیده درائی هم حدومرزی دارد اما به نظر می رسد که این جانیان حتی برای وقاحت هم حدومرزی را نمی شناسند!

یادی از سالروز شهدای ۱۵ عقرب شورای ملی...

سید مصطفی کاظمی رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس نمایندگان و سخنگوی جبهه ملی آن زمان، به رهبری استاد شهید برهان الدین ربانی، با پنج تن اعضای پیشین مجلس نمایندگان در پانزدهم عقرب سال ۱۳۸۶ هجری خورشیدی در ولایت بغلان به شهادت رسیدند. شهادت آنان در حالی صورت گرفت که می خواستند از کارخانهٔ قند بغلان دیدار نمایند.

شهادت کاظمی و همراهانش در جمعی از دانش آموزان مکاتب که برای پذیرایی آنها برای افتتاح کارخانهٔ قند بغلان آمده بودند، توسط کوردلان به وقوع پیوست و مردم افغانستان را در سوگ و عزای بهترین فرزندان و نونهالان این سرزمین فرو برد.

در محفلی که به منظور گرامی داشت از شهدای بغلان در شورای ملی تدویر یافته بود، عبدالرووف ابراهیمی، رئیس مجلس نمایندگان گفت: اعضای شورای ملی که از آغاز دوران کاری این شورا، به شهادت رسیده اند، همواره تلاش می کردند که فضای اخوت و برادری را در میان مردم افغانستان نهادینه کنند و می خواستند که افغانستان را به یک کشور آباد، آزاد و مترقی تبدیل کنند.

رئیس مجلس نمایندگان از حکومت افغانستان به خاطر دنبال نکردن این قضایا انتقاد کرد و تأکید کرد که عاملان جنایات هیچ کدام مجازات نشده اند.

رئیس مجلس از رئیس جمهور آقای کرزی خواست که در زمان باقی ماندهٔ حکومتش باید دوسیه های شهدا را پی‌گیری کنند و عاملان اصلی را به مردم معرفی نمایند.

در همین حال، محمد علم ایزدیار، معاون مجلس سنا در این محفل گفت: حکومت باید سنگرهای قوی در مقابل تروریستان در کشور ایجاد کند، تا جلو نا امنی ها و شهادت اعضای شورای ملی و دیگر رهبران مردمی را بگیرند و دشمنان نتوانند دست به اعمال تروریستی بزنند.

آقای ایزدیار علاوه کرد که تروریستان، دشمنان مردم افغانستان اند و به هیچ اصل انسانیت و افغانیت در کشور عمل نکرده اند اند. دکتر سید علی کاظمی عضو مجلس نمایندگان و برادر شهید مصطفی کاظمی تصریح کرد: شهدای بغلان به خاطر ایجاد فرصت ها و برای اینکه در دسترخوان مردم نان بیاورند سفرهای کاری خود را آغاز کرده بودند. او افزود برادرم کاظمی الگوی از اخلاص و فدا کاری بود. و سایر شخصیت های مردمی نباید ناجوان مردانه به شهادت می رسیدند.

برخی دیگر از اعضای مجلسین شورای ملی در مورد شهداء یاد و خاطرات و کارنامه های آنان صحبت کردند. تمام سخنرانان از حکومت خواستند عاملان ترورهای زنجیره ای را به مردم معرفی کنند. این خواست ها در حالی مطرح می شود که حکومت افغانستان تا هنوز عاملان ترورهای رهبران ملی، فرماندهان جهادی و نمایندگان شورای ملی را به معرفی نگرفته است. تنها در یک مورد که سرپرست ادارهٔ امنیت ملی چندی پیش گفته بود، عاملان شهادت استاد برهان الدین ربانی رهبر جهاد و مقاومت و رئیس شورای عالی صلح را شناسایی کرده اند. اما تاهنوز از معرفی این افراد حکومت بهر دلیلی که است خود داری کرده است.

حوادث و رخدادهای بعدی که فرزندان صدیق و فداکار این مرز و بوم را به شهادت رساند، نشان داد که توطیه ها چگونه برای نابودی ملتی که تازه از میان آوارها سربلند کرده بود طراحی شده است. اما حکومت افغانستان با نشر یک اعلامیه، محکوم کردن قضیه و در برخی موارد تعیین کمیسیون بی صلاحیت بسنده نموده است. پرسش این است که هیچ گاه این کمیسیون ها نتایج کاری خود را به مردم از طریق رسانه ها اعلام نه کرده اند.

در حالی که از ترور شخصیت های مطرح و مهم این کشور که سالیان متمادی را در بدترین دوران یعنی دوران اشغال و تجاوز در دفاع از تمامیت ارضی سپری کرده اند زمان زیاد می گذرد، اما حکومت افغانستان به شمول نهادهای مدافع حقوق بشر مهر سکوت بر لب نهاده و تنها منحیث تماشاگر باقی مانده اند.

جا دارد به همین مناسبت نام هایی شهدای دهه ای اخیر کشور را که در برگیرنده ای شهدای شورای ملی نیز می شود در این جا ذکر نماییم:

استاد برهان الدین ربانی رهبرجهاد و مقاومت و رئیس شورای عالی صلح محل شهادت کابل منزل شخصی، جنرال داوود داوود فرماندهٔ زون ۳۰۳ پامیر و جنرال شاه جهان نوری فرماندهٔ امنیهٔ تخار محل شهادت تخار، جنرال سید خیلی فرماندهٔ امنیهٔ قندز محل شهادت قندز، جنرال خان محمد مجاهد فرماندهٔ امنیهٔ قندهار محل شهادت قندهار، جنرال ملک زرین متنفذ قومی محل شهادت کنر، داکتر عبدالله لغمانی معاون امنیت ملی محل شهادت لغمان، احمد ولی کرزی رئیس شورای ولایت قندهار محل شهادت قندهار، انجنیر عمر والی قندز محل شهادت تخار.

شهدای شورای ملی

سید مصطفی کاظمی، انجنیر عبدالمتین، محمد عارف ظریف، نازکمیر سرفراز، صبغت الله ذکی و صاحب الرحمن همت در بغلان، مولوی ارسلا رحمانی، محمد هاشم وطنوال، فضل الرحمن سمکنی در کابل، عبدالمطلب بیک در تخار، احمد خان سمنگانی در سمنگان، شهناز همتی در شاهراه مشهد_تهران، عصمت الله محبت در لغمان، محمد یونس شیرین آغا در مسیر شاهراه کندز – بغلان،عبدالصبور فرید، مولوی محمد اسلام محمدی، داد محمد خان، حاجی حبیب الله جان در کابل.

گفتنی است که شورای ملی افغانستان در اول قوس سال ۱۳۸۴ آغاز به کار کرد و تا کنون، ۱۸ عضو آن به شهادت رسیده اند.

تکساری

ژنو دوم در راه است

از جنگ داخلی سوریه سی ماه می گذرد و در این مدت انواع تلاش های سیاسی و صف بندی های بین المللی هیچکدام بر حل مشکل سوریه چاره ساز نبوده است. تفاهم میان واشنگتن و مسکو در سپتامبر گذشته نشست ژنو دو را مطرح ساخت و این همایش یک نوع گرایش و بازگشت سیاسی در جنگ داخلی سوریه است و قرار است این نشست در آخر این ماه در ژنو برگزار گردد. تفاوت زیادی میان ژنو یک و دو وجود دارد. نشست ژنو یک بیشتر متمرکز روی برکناری نظام سوریه بود و کناره گیری اسد از پیش شرط های مشکل سوریه محسوب میگردید، اما در این همایش تمام تلاش ها روی یک چارچوب سیاسی معطوف گردیده است.

کسانی که طی سی سال طبل جنگ را در سوریه میکوبیدند، امروز به فکر تحقق راه حل دیپلوماتیک از طریق نشست ژنو دو گردیده اند. در شرایطی که موضوع حل سیاسی در راه است، نزدیک به بیست گروه شورشی مسلح در سوریه مخالفت خود را به این نشست اعلان کردند و مذاکره با رژیم اسد را خیانت به منافع ملی این کشور خواندند و در بیانیه یی اظهار داشته اند که مرتکبان آن باید مجازات گردند. این گروه همچنان اصرار دارند، هر گونه راه حلی که منجر به از بین رفتن حکومت بشار اسد و دستگاه استخباراتی آن نگردد نزد آنها مردود میباشد. اما اسد دیکتاتور این کشور گفته است که به نتایج این نشست خوشبین نیست.

ولید المعلم وزیر خارجه این کشور که در سازمان ملل سخن میگفت جنگ در سوریه را مقابله با تروریزم خوانده است و پیروزی سوریه فقط شکست دهشت افگنی میباشد. این نشست در شرایطی برگزار میگردد که در محافل بین المللی و داخلی سوریه تحولاتی بوقوع پیوسته است. بعد از هشدار های پیهم امریکا و متحدان آن بر حمله به سوریه، به اتهام استفاده این کشور از سلاح های شیمیایی، سوریه حاضر گردیده است که زیر نظر بازرسان ملل متحد، سلاح های شیمیایی خود را نابود سازد. در این نشست دیگر حذف اسد از قدرت مطرح نیست و این شرط دیگر کمرنگ شده است.

امریکا و اروپا در مورد حکومت پس از اسد نگران میباشند و این بیم وجود دارد که یک حکومت افراطی و مستبد بدتر از اسد در سوریه بوجود آید. روی این اساس طرفداران مخالفان اسد، تلاش ورزیدند تا در میان گروه های مختلف که در سوریه میجنگند، یک تفاهم ایجاد کنند و در این میان وزرای خارجهٔ کشور های امریکا، انگلیس، ترکیه، مصر، قطر و سایر کشور ها در یک همایش بر اتحاد نظر میان آنها تاکید نمودند و تلاش ورزیدند تا یک نیروی میانه رو که بر منافع امریکا و غرب متعهد بوده باشند، بازیگر اصلی در این کشور گردند.

یک مقدار دشواری ها و تداوم جنگ داخلی به مخالفان حکومت اسد بر میگردد. مخالفان حکومت با انگیزه ها و برنامه های متفاوت داخل نبرد گردیده اند و اردوی آزاد سوریه نه توانسته است، تمام گروه های خُرد و کوچک را در یک چتر مدیریت نمایند و حرکت های افراط گرایی به حدی پیشرفت نموده است که کنترول آن از صلاحیت اردوی آزاد و حامیان بین المللی شان خارج گردیده است. ارتش سوریه بعضی از مناطق کلیدی را که مخالفان بدست آورده بودند دوباره به دست گرفت. تغییر نظام در قطر نقش این کشور را در مورد سوریه کمرنگ ساخت. حملات مرگبار سوریه بر مخالفان، استعمال مواد زهری و کشنده، قاعده بازی را از حالت نظامی به حالت سیاسی تغییر داد. دیدار های امریکا و مسکو در خصوص جنگ داخلی سوریه ابعاد وسیع بخود گرفت، که در هیچ یک از مناقشات بین المللی چنین دیدار هایی میان این دو کشور صورت نگرفته است.

امریکا با وجود آنکه طبل جنگ را میکوبید، اما با سر افگنده گی به خواسته های مسکو تمایل نشان داد و گزینهٔ سیاسی را انتخاب کرد. به نوشتهٔ روزنامهٔ السفیر لبنانی (در حالی که تنها نُه کشور در ژنو یک حضور یافتند در این نشست حدود سی کشور شرکت خواهند نمود). به گفتهٔ این روزنامهٔ لبنانی، همایش ژنوی یک محدود به وزرای خارجه پنج کشور عضو دایم شورای امنیت (امریکا، چین، سوریه، فرانسه، انگلیس) و سه کشور از اتحادیهٔ عرب (عراق، کویت و قطر) با حضور نمایندهٔ ترکیه و دبیر کل اتحادیه عرب و مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و کوفی عنان فرستادهٔ سازمان ملل در سوریه برگزار گردیده بود، اما در برگزاری ژنو دو علاوه بر مشارکت سی کشور، دمشق نماینده ارشد خود را در این همایش می فرستد.

در حالی که در ژنو یک نمایندهٔ دمشق وجود نداشت. در این نشست از جانب سوریه وزیر خارجه، نمایندهٔ این کشور در سازمان ملل متحد و مشاور ریاست جمهوری شرکت خواهند ورزید. السفیر فاش کرد که حضور نمایندهٔ سوریه در این نشست به یک نیاز مبرم تبدیل شده است. یک نوع تلاش از واشنگتن و مسکو شروع شده و دامنه آن به تهران و دمشق کشیده شده است. به نوشتهٔ این روزنامه کنار زدن ایران در ژنو یک، نظر به فشار عربستان سعودی، یک اشتباه تاریخی بوده است و با نرمش رئیس جمهور جدید ایران بر سیاست خارجی این کشور، یک نوع تفاهم و همکاری در خصوص بحران سوریه بوجود آورده است. بسیاری از حامیان مخالفان سوریه بر حل صلح آمیز سوریه تاکید میکنند.

عربستان سعودی، قطر و ترکیه در قبال بحران سوریه در شرایط موجود موقف ثابت خود را از دست داده اند، اما مصر، عراق، اردن و عمان خواهان حل و فصل سیاسی بحران سوریه در آیندهٔ نزدیک اند. به هر صورت مشکل حل و فصل بحران سوریه باید از طریق سیاسی حل و فصل گردد. امروز دنیا و کشور های بزرگ به این نتیجه رسیده اند که یگانه گزینهٔ راه حل سیاسی خواهد بود. صدای راه حل دیپلماتیک در شرایطی بلند میشود که تمام زیر ساخت های این کشور از بین رفته و میلیون ها انسان این سرزمین با بد ترین حالت در کشور های همسایه سوریه پناهنده شده اند. فاجعهٔ سوریه بسیار تکان دهنده است. اگر مشکل سوریه به زودترین فرصت حل نگردد، یک فلسطین دیگر در خاورمیانه بوجود خواهد آمد.

از هر فرصتی که ما را در رسیدن به صلح...

رهایی ملا برادر یک گام مثبت از جانب دولت جدید پاکستان می باشد. و ما امیدواریم هرچه زودتر با وی ارتباط برقرار کرده نقش ایشان را در پروسهٔ صلح ممد یابیم. ما همچنان از دیدار اخیر مولانا فضل الرحمان رهبر جماعت علمای پاکستان از کابل استقبال می کنیم و امیدوار هستیم که با این دیدار از افغانستان در راستای ادامه همکاری های بیشتر بین علمای افغانستان و پاکستان به عنوان کسانی که در رسیدگی به خشونت های جاری که اکثراً جان مردم بیگناه هردو کشور را می گیرد، می توانند نقش مهمی ایفا کنند، گامی جلو تر به پیش برداریم.

خانم ها و آقایان،

دههٔ گذشته در افغانستان با دستاورد های زیادی عنوان شده است، اما هنوز ما چالش های زیادی را تجربه می کنیم. در حالی که مقابله با این چالش ها حمایت مداوم و مستمر منطقه یی و بین المللی را نیازمند است، افغانستان آمادگی آنرا دارد تا مسؤولیت رهبری و تعیین آینده خویش را به عهده گیرد و البته مسیری را می پیماید که در سال های آینده به خود کفایی رسیده و به پای خود بایستد.

سال ۲۰۱۴ که سه مرحله انتقال یا چندین مرحلهٔ گذار را تجربه می کند، امتحان بزرگی برای افغانستان خواهد بود. هریک از این روند ها مهم و ارزنده بوده و موفقیت آنها، کمک به شهروندان افغانستان را در بخش های ذیل تامین می کند:

حفاظت شهروندان برای امان از هراس افگنان، حاکمیت قانون از طریق انتخابات دموکراتیک یک ادارهٔ تازه و با ثبات، ایجاد فرصت ها برای پیشرفت های بیشتر اقتصادی از طریق توسعهٔ پایدار و اعتماد مردم به نهاد های افغانستان که رهبری افغانی و همچنان فضای صلح را بیشتر تقویت خواهد کرد.

پروسهٔ صلح افغانستان تحت رهبری شورای عالی صلح به عنوان راهی برای ادغام همه این پروسه ها، و در کل همهٔ این مسایل را در نظر داشته و هدف آن محدود به امور مربوط به مخالفین مسلح نبوده بلکه، تقویت ملت سازی و ایجاد روابط بهتر با کشورهای همسایه در منطقه و فراتر از آن می باشد.

آری، می خواهم در پایان به این جمله اشاره کنم که هدف از پروسهٔ صلح: تقویت صلح، امنیت، حاکمیت قانون، فراهم سازی فرصت های بیشتر برای توسعهٔ اقتصادی و سیاسی می باشد.

در عین حال، اولویت های ما تا زمان برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و شورا های ولایتی تلاش در راستای فراهم آوری زمینه مناسب برای برگزاری انتخابات می باشد.

ما برای مذاکرات با مخالفین مسلح به تلاش های مان ادامه می دهیم و توجهٔ اعضای آنان را مانند آقای معتصم آغا جان که طرفدار صلح اند بیشتر جلب خواهیم کرد تا در تسهیل رسیدن به مذاکرات مستقیم با رهبری طالبان همکاری کنند. و باید بگویم که ما در سیمای دولت جدید پاکستان نشانه های مثبتی را مبنی بر حمایت از پروسهٔ صلح افغانستان می بینیم و به امیدواری های مان در راستای آغاز گفتگوها با طالبان ادامه می دهیم.

باید گفت: از هر فرصتی که ما را در راه رسیدن به صلح و ثبات در افغانستان کمک کند، استفاده خواهیم کرد.

تشکر از توجهٔ شما

قتل نا به هنگام!

ادامه از صفحۀ اول

این گروه در حملات مشابه جان باختند. امریکا برای کشتن حکیم الله محسود ۵ میلیون دالر جایزه تعیین کرده بود.

دشمن امریکا و پاکستان:

حکیم الله محسود در سال ۲۰۱۰ بعد از کشته شدن دوست نزدیکش بیت الله محسود به رهبری این تحریک برگزیده شد. وی در حمله به مرکز سی آی ای در خوست نقش اساسی داشت. در آن حملهٔ انتحاری که توسط یک جاسوس اردنی به نام همام خلیل ابوملال البلاوی صورت گرفت و هفت عضو مهم سازمان سیا کشته شدند، قدرت حکیم الله محسود به نمایش گذاشته شد. این حمله ثابت ساخت که حکیم الله توانسته بود تا یک جاسوس اردنی را که برای کسب معلومات در مورد طالبان توسط امریکا استخدام شده بود به حملهٔ انتحاری ترغیب نماید. بعد از این حمله، طالبان پاکستان ویدیوئی را به دست نشر سپردند که همام خلیل ابوملال را در کنار بیت الله محسود نشان می داد.

در ماجرای دیگر هزاران کیلومتر دورتر از وزیرستان، در میدان تایمز اسکویر نیویارک، تلاش یک پاکستانی به نام فیصل شهزاد برای انفجار یک بمب در این میدان ناکام شد اما وی دستگیر گردید و مشخص شد که فیصل شهزاد با تحریک طالبان پاکستان در تماس بوده است. در یک ویدیو که بعداً به نشر رسید، فیصل شهزاد در کنار بیت الله محسود دیده می شود. فیصل شهزاد اکنون در امریکا دوران حبس ابد خود را سپری می کند.

مذاکرات صلح:

بعد از بقدرت رسیدن حکومت جدید در پاکستان، تلاش هایی برای مذاکره با طالبان آغاز شد و حکیم الله محسود آماده گی خود را در یک نامه به حکومت پاکستان اعلام نموده بود. قرار خبر رسانه های پاکستان، جواب این نامه از جانب حکومت نوشته شده و قرار بود به وی ارسال گردد اما این نامه هرگز بدست وی نرسید. به همین دلیل کشته شدن وی از جانب حکومت پاکستان بعنوان عملی به منظور تخریب پروسۀ صلح خوانده شد.

بعد از اعلام خبر کشته شدن حکیم الله محسود، رسانه های پاکستان مصاحبه هایی با شخصیت های ملکی و نظامی این کشور انجام دادند. جالب است که بیشتر شخصیت های غیرنظامی، این عمل را تخریب پروسۀ صلح خواندند اما نظامی ها و تحلیل گران نزدیک به آی اس آی بیشتر روی این نکته تاکید داشتند که حکیم الله محسود با سازمان استخبارات افغانستان و از این طریق با سازمان استخباراتی هندوستان (را) رابطه داشت و امریکا با کشتن وی، به پاکستان خدمت کرد. نظامیان پاکستان دستگیری کسانی چون لطیف الله محسود و مولوی فقیر محمد در افغانستان را نشانه ای از رابطۀ تحریک طالبان پاکستان با شبکه های استخباراتی افغانستان و هند می دانند.

نظامیان پاکستانی شواهد زیادی از رابطۀ حکیم الله با استخبارات افغانستان را ذکر کردند از جمله انتشار یک ویدیو از کشته شدن کرنیل امام یکی از اعضای کهنه کار سازمان آی اس آی در وزیرستان توسط طالبان پاکستانی. در این ویدیو حکیم الله محسود دیده می شود که بدست خود کرنیل امام را به قتل می رساند.

نظامیان پاکستانی که خود متهم به قتل بی نظیر بوتو اند مدعی شدند که حکیم الله محسود و تحریک طالبان پاکستان در قتل بی نظیر دست داشته اند. بصورت کلی نظامیان پاکستان، جنگ طالبان پاکستان علیه نیروهای نظامی این کشور را که به وجهۀ ارتش در میان ملت و در سطح بین المللی ضربه وارد نمود، خیانت بزرگ از جانب طالبان این کشور به پاکستان می دانند و در صدد انتقام گیری اند. به گزارش رسانه های پاکستان، در شرایطی کشته شد که تعدادی از رهبران طالبان پاکستان به منظور مشورت در مورد صلح با حکومت پاکستان گردهم آمده بودند. به همین دلیل می توان گفت که این حمله نه تنها حمله به حکیم الله محسود بلکه حمله به تلاش های صلح در پاکستان بود. حامدکرزی نیز این قتل را نا به هنگام خواند.

قرارداد هایی که با خون شسته شد:

خواست های طالبان پاکستان برای آتش بس با حکومت پاکستان را می توان چنین خلاصه کرد:

- تطبیق شریعت لااقل در مناطق قبایلی که به معنی خودمختاری این مناطق است.
- خروج کامل نیروهای پاکستانی از مناطق قبایلی.
- پایان یافتن حملات طیارات بی سرنشین به این مناطق.

تا کنون تحریک طالبان پاکستان دوبار با دولت این کشور به توافق در مورد آتش بس دست یافتند که در هردو مورد، رهبران طالبان که آنرا امضا کرده بودند، توسط طیارات امریکائی کشته شدند.

در سال ۲۰۰۴ ملا نیک محمد وزیر رهبر تحریک طالبان با دولت پاکستان به توافقی دست یافت که به موجب آن میان دوطرف آتش بس رعایت گردد و طالبان پاکستانی از جنگجویان خارجی حمایت نکنند. اما مدتی از امضای این قرارداد نگذشته بود که ملانیک محمد در نتیجۀ حملۀ طیارۀ بی پیلوت کشته شد.

بعد از وی بیت الله محسود قرارداد مشابه را با مقامات پاکستان به امضا رسانید اما حملات پیهم طیارات بی پیلوت این قرارداد را تضعیف کرد. بیت الله محسود نیز در سال ۲۰۰۹ بوسیلۀ طیاره بی پیلوت امریکائی کشته شد و این قرارداد ها از بین رفت.

همکاری نزدیک ارتش پاکستان و امریکا:

در این اواخر نشانه های روشن تری از همکاری فوج پاکستان با امریکا در حملات طیارات بی سرنشین علیه طالبان پاکستان دیده می شود. دستگیری لطیف الله محسود توسط نیروهای امریکائی در ولایت لوگر نشانۀ واضح از همکاری استخباراتی میان سی آی ای و آی اس آی است. این مسئله برای آی اس آی بسیار مهم بود و به نظر می رسد که بعد از کشته شدن والی لوگر، حکیم الله محسود هم بهای این رابطه را پرداخت.

از زمانی که طالبان حرکت های خود را در مناطق قبایلی بشکل منظم تر آغاز کرده اند تاکنون تمام رهبران آنان در نتیجۀ حملات طیارات بی سرنشین کشته شده اند. بعد از مولوی نیک محمد و بیت الله محسود، حکیم الله محسود سومین رهبر طالبان پاکستان است که در اثر حملات طیارت بی سرنشین کشته می شود. طالبان به این باور اند که این حملات با کمک های استخباراتی آی اس آی با امریکا صورت می گیرد.

اگر کشته شدن حکیم الله محسود به معنی پایان مذاکرات صلح با حکومت پاکستان باشد، شاید ارتش پاکستان درصدد عملیات مجدد در وزیرستان برآید تا اعتبار ازدست رفتۀ خود را در میان مردم پاکستان اعاده نماید.

جانشین حکیم الله:

در مورد اینکه چه کسی جانشین حکیم الله محسود خواهد شد، از افرادی چون مولانا فضل الله (از صوات)، خان سید سجنا (از وزیرستان جنوبی)، عمر خالد خراسانی (از مهمند اجنسی) و شهریار محسود نام برده می شود. بعد از کشته شدن بیت الله محسود در سال ۲۰۰۹، مدتی طول کشید تا رهبر جدید انتخاب شد. عامل مهم در آن تاخیر، مشورت با ملامحمدعمر بود که بعنوان امیر تحریک طالبان باید رهبر جدید را تائید می کرد. چون طالبان پاکستان به گروه های متعدد منشعب اند، تائید ملامحمد عمر برای همۀ این گروه ها اهمیت دارد. تا بدست آوردن چنین تائید، عصمت الله شاهین بصورت موقت این تحریک را رهبری خواهد کرد.

در میان جانشنیان احتمالی خان سید سجنا چهرۀ مشهورتر است. او بود که برنامۀ حمله به زندان دیرۀ اسماعیل خان در تابستان امسال را طرح ریزی کرد و صدها طالب پاکستانی را که در آنجا زندانی بودند، آزاد نمود.

تاثیر این قتل بالای افغانستان:

به نظر می رسد که قتل حکیم الله محسود، بخشی از تلاش به منظور قطع ارتباط میان طالبان پاکستانی و استخبارات افغانستان بوده است. هرچند طالبان پاکستان در افغانستان نیز دست به عملیات می زدند اما در این اواخر نشانه های زیادی از تمایل طالبان پاکستان برای تماس با حکومت افغانستان به نظر می رسید.

برای قطع این رابطه، تنها طالبان پاکستان هدف قرار نگرفته اند بلکه در داخل افغانستان حمله به اسدالله خالد رئیس سابق امنیت ملی افغانستان و کشته شدن ارسلا جمال والی لوگر بعد از دستگیری لطیف الله محسود در این ولایت را می توان به این مسئله مرتبط دانست.

اما در داخل پاکستان این مسئله به بحران جدیدی منجر شده است که برای امریکا گران تمام خواهد شد. حکومت ایالتی صوبۀ سرحد اعلام داشته که اگر امریکا تا ۲۰ نوامبر قطع کامل حملات طیارات بی سرنشین به مناطق قبایلی را رسماً اعلام ننماید، راه اکمالاتی ناتو به افغانستان را خواهد بست. اگر این کار عملی گردد، امریکا و ناتو در شرایط بسیار حساس به دشواری های زیادی برای خروج از افغانستان مواجه خواهند شد و مصارف این خروج را بشدت افزایش خواهد داد. این مسئله می تواند آسیب پذیری امریکا و وابستگی این کشور به پاکستان در صورت حضور در افغانستان بعد از ۲۰۱۴ را بار دیگر هویدا سازد و روی تصمیم امریکا برای دوام حضور در افغانستان تاثیر بگذارد.

کشته شدن حکیم الله محسود می تواند به نا امنی های بیشتر در افغانستان بیانجامد و طالبان پاکستانی برای انتقام از امریکائی ها، حملات بیشتری در افغانستان انجام دهند و درعین حال این ماجرا می تواند این حس را در میان طالبان پاکستانی و افغان تقویت نماید که مذاکره ثمری ندارد و باید به ادامۀ جنگ اندیشید.

مبارزۀ امام حسین (رض) در جهت بازگشت به حکومت عدل و انصاف اسلامی

عبدالعلی کوهی / استاد دانشگاه کابل

تجلیل از مقام شهادت؛ به ویژه روز المناک عاشورای حسینی در کربلا، فقط پیوستن به پیام این حادثۀ تاریخی است. یاد و خاطره از این حادثۀ غم انگیز، ما را با گذشته های تاریخی مبارزات اسلامی در راه حق و عدالت فرا می خواند. شهادت امام حسین (رض) با هفتاد و دو تن از یاران وفادارش در دشت کربلا در برابر یک طاغوت برای نسل جوان، آینده گان و طرفداران عدل و حاکمیت الهی پیام روشن دارد.

قیام در برابر اجعاف، استبداد، حکومت های فساد پیشه و لگام گسیخته از وجایب اجتماع اسلامی است. وقتی همه راه های اصلاح برای دفع منکر و بازگشت به عدالت الهی مسدود گردد یگانه راه همان قیام مسلحانه، خون و شهادت خواهد بود. باید گفت که قیام امام حسین (رض) در برابر حکومت فساد پیشه و ناروا، یک ذوق و سلیقۀ فردی نبود، گرفتن قدرت، ثروت و سرمایه وی را در این راه پر مخاطره تشویق نمی کرد؛ بلکه هدف عمدۀ این قیام را بازگشت عدالت اسلامی و حکومت اسلامی تشکیل می داد زیرا یزید و حامیانش جامعه را به سوی فساد سوق داده بود، خوف و وحشت همه جا را فرا گرفته بود، مردم از سایۀ دیوار می ترسیدند؛ شراب نوشی، حق تلفی و تطبیق شریعت اسلامی به فراموشی سپرده شده بود. امام حسین نتوانست در برابر این همه نا روا و فساد گسترده جانب احتیاط را بگیرد و گوشه یی را اختیار نماید. به تعبیر امروزیان او مرد معامله با جناح های فساد پیشه نبود وی نا گزیر به قیام مسلحانه دست زد. اگر حسین به قیام مسلحانه دست نمی زد، مردم به چنین سرنوشت ذلت بار تسلیم می شدند و به این اوضاع و احوال خو می گرفتند.

قیام امام حسین و شهادتش سر آغاز یک حرکت عدالت خواهی، نه تنها در کشور های اسلامی، بل در همه جوامع انسانی است. امروز مبارزانی که در راه آزادی و عدالت در دیانت های مختلف می رزمند امام حسین را با تکریم یاد می کنند و او را برای خود الگو می گیرند. امام حسین (رض) خواست تا دفع منکر و فساد را با خون خود آبیاری کند. حادثۀ کربلا و شهادت امام حسین و یارانش از تراژیدی جهان اسلامی است. نباید از کنار آن به ساده گی گذشت و آنرا یک حرکت نفسانی بخاطر قدرت به حساب آورد.

قیام امام حسین از تمایلات دنیایی مبرا بود و هدف آنرا اقامۀ حکومت اسلامی، عدالت و انصاف در چوکات دین اسلام تشکیل می داد. واژۀ شهادت از مقدس ترین واژه ها در دین مقدس اسلام است. شهید مقام بلند در بهشت دارد، مقام و منزلت مجاهدان در قرآن کریم برتر از نشستگان است. از نظر اسلام کسانی که در راه اعلای کلمه الله شهید می شوند، زنده اند و از نعمت خداوند روزی بدست می آورند و هدایت قرآن کریم اینست که شهید را هیچ وقت مرده نگوئید و این درک شماست که آنها را مرده خطاب می کنید.

هدف از تجلیل و عزاداری عاشورا، یک نوع تربیت و بازنگری از اعمال و کردار ما را شامل می گردد. نباید در برابر منکر و بی مبالاتی سکوت اختیار کرد؛ بلکه مبارزه در جهت اصلاح و از بین بردن منکر از وجایب هر شهروند در جامعۀ اسلامی است. در فرهنگ اسلامی ماه محرم که آغاز سال جدید قمری است از ماه های پر برکت به حساب می آید و بسیاری از حوادث تاریخی و اعمال فوق العاده در این ماه بوقوع پیوسته است. باید این ماه با دعا و استغفار بخاطر دوری از آفات دینی و دنیوی و بهبودی حال آغاز گردد. بهتر است که شخص مسلمان در همه احوال یکنوع محاسبه از نفس را با خود داشته باشد و در این ماه باید این محاسبه صورت گیرد. یاد و خاطرۀ روز عاشورا و پیروی از راه و رسم شهداء؛ به ویژه امام حسین (رض) از پیام های روشن عاشورا می باشد.

تجلیل شایسته و بایسته و عزا داری به شیوۀ اسلامی و مسنون مربوط به همه اقوام جهان اسلام می باشد. در عزاداری و ماتم عاشورا همه مردم افغانستان خود را شریک می دانند و این روز را با دعا و استغفار و نذور به پایان می رسانند. روز عاشورا از جمله روزی های تاریخی جهان اسلام و مسلمانان است. هستند روز هایی که در تاریخ کشور ها و دیانت های مختلف بر تارک تاریخ نشسته است و هیچگاه از یاد و خاطره ها پاک نمی شوند. روز عاشورا در اعداد و شماری این گونه روز ها در تاریخ شهادت و مبارزۀ اسلامی در برابر طاغوت و شیطان نفس و قدرت است. شاید بسیاری از مسلمانان هر روز ده ها منکر و بی مبالاتی را در جامعۀ خود مشاهده کنند، اما نمی توانند از خود عکس العمل نشان دهند.

از این که ما در آستانۀ تجلیل از دهم محرم قرار داریم، جای دارد که در برابر فساد گسترده و اصلاح آن گام برداریم و جامعه را به سوی اصلاح دعوت نمائیم زیرا این حرکت از شعار امام حسین و پیام عاشورا به شمار می رود. مبارزۀ امام حسین فقط برای اصلاح جامعه بود. وقتی همه راه های اصلاح در برابر وی در برابر منکر و فساد مسدود گردید، وی به قیام مسلحانه دست یازید، وی نمی توانست در برابر کوهی از فساد و مکنر سکوت اختیار نماید زیرا امام حسین (رض) دست پروردۀ جد بزرگوارش حضرت محمد (ص) است و او الگو و اسوۀ والایی از انسان کامل بود و در مدرسۀ جدش تربیت یافته بود و هیچگاه تحمل منکر را در جامعۀ اسلامی نداشت. وی از پدر بزرگوارش علی کرم الله وجهه درس مجاهدت، جوانمردی، حق گویی، صراحت در گفتار، اظهار حقیقت و در فرجام پیام شهادت و خون را فرا گرفته بود. باید این روز را گرامی داشت و پیام روشن امام حسین را در زنده گی شخصی، اجتماعی و کشوری خود در نظر داشت.

مروری بر برخی حوادث امنیتی

○ فیض

۱۰عقرب:

• به گزارش رسانه ها، انفجار ماین در یک محفل عروسی در ولایت بغلان، دست کم ۱۰ تن را مجروح کرده است. به گفتۀ ولسوال بغلان مرکزی، رویداد، در قریۀ کندهاری های ولسوالی بغلان مرکزی ولایت بغلان، به وقوع پیوسته است. موصوف افزود که در نتیجۀ این رویداد که ناشی از انفجار ماین جاسازی شده از قبل در یک محفل عروسی در یک خانه بود، دست کم ۱۰ تن مجروح گردید.

۱۱عقرب:

• به گزارش خبرنامه امنیت ملی؛ سه تن از سازماندهندگان حملات تروریستی به اسم های فقیراحمد، سیدمحمد و احمدشاه از باشنده گان رباط کابلی مربوط ناحیه هفتم شهر هرات، طی عملیات های ویژه اوپراتیفی بازداشت شدند.

۱۲عقرب:

• به گفتۀ قوماندان امنیۀ ولایت سرپل به رسانه ها ، دوکارمند کمیسیون برگزاری انتخابات که با یک تیم از نیروهای امنیتی ازقریه ام گوت ازبکیه مربوط مرکز سرپل جهت ثبت نام رای دهنده گان به مرکز رفته بودند، حین باز گشت در منطقۀ یاد شده باکمین طالبان مواجه شدند که در نتیجه درگیری میان طالبان و نیروهای امنیتی دو کارمند کمیسیون انتخابات و سه پولیس زخم برداشتند.

۱۳عقرب:

• به گفتۀ سخنگوی والی غور به رسانه ها، طالبان یک مکتب را در ولسوالی تولک ولایت غور به آتش کشیده شده اند. در این حادثه قسمتی از ساختمان مکتب با صدها جلد کتاب و ده ها میز و چوکی حریق و از بین رفته است.

• به گفتۀ فرمانده پولیس ولایت غور ب رسانه ها، محمدخان آخوندزاده، عضو نظارت معارف ولسوالی تیوره در حالی بطرف محل کارش در حال حرکت بود، با شلیک گلولۀ افراد مسلح ناشناس کشته شد.

• وزارت داخله افغانستان گفته است که در اثر انفجار بمبی در مسجدی در ولایت پکتیکا، سه مامور پلیس هنگام ادای نماز کشته و یک تن دیگر زخمی شده است. این انفجار کار گروه طالبان دانسته شده است.

• رییس کمیسیون مستقل انتخابات ننگرهار به رسانه ها گفته است، به خاطر مشکلات امنیتی به ده ولسوالی این ولایت تیم های سیار ثبت نام کنندگان را نه فرستاده است.

• به گفتۀ ولسوال چپرهار به رسانه ها، محمد زمان مدیر احصائیۀ ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار که از وظیفه به طرف خانه اش در حرکت بود، در منطقۀ غرآباد از سوی مخالفین مسلح از موتر پایین و با شلیک گلوله کشته شده است.

• مرکز ولایت قندهار یکبار دیگر شاهد انفجار یک بمب نسبتا قوی بود. سخنگوی والی قندهار دلیل این حادثه را موادی انفجاری دانسته که داخل یک موتر جاسازی شده بود. این انفجار، در منطقۀ "چوک مدد" رخ داده است؛ اما در مورد تلفات این حادثه جزییاتی ارایه نشده است.

• بنا به گزارش رسانه ها، مسوولین در ولسوالی بورکۀ ولایت بغلان از افزایش فعالیت های مخالفین دولت در این ولسوالی خبر می دهند. عبدالجبار اسلامی ولسوال بورکه ولایت بغلان گفته است، مخالفین در این ولسوالی، فعالیت شان به طور چشم گیری افزایش یافته است. به گفتۀ وی روز گذشته نیز، در نتیجۀ درگیری میان مخالفین دولت و نیروهای امنیتی، یک تن از مخالفین دولت در این ولسوالی کشته شده است. وی همچنین اظهار داشته است که چند روز قبل، یک کارمند دولت در این ولسوالی توسط مخالفین به گروگان گرفته شده بود که در نتیجۀ وساطت موسفیدان منطقه، در بدل یک میل کلاشنیکف آزاد شده است.

• به نقل خبرنامۀ دفتر مطبوعاتی ولایت قندهار، چهار فرد ملکی که روز گذشته در دفتر راهنمایی معاملات در نزدیک حوزۀ دهم قندهار کار می کردند، هدف تیراندازی فردی موتر سایکل سوار قرار گرفتند. که منجر به کشته شدن دو تن و جراحت دو فرد دیگر شد. تیم تحقیقاتی قوماندانی ولایت قندهار، این حادثه را خصومت های شخصی خوانده اند.

۱۴عقرب:

• به گفتۀ آمر امنیت قوماندانی امنیۀ بلخ به رسانه ها، ملا رحمت الله مسوول جلب و جذب طالبان، در جریان عملیات نیروهای افغان در منطقۀ عرب مزاری ولسوالی چمتال آن ولایت دستگیر گردید.

• جاوید نام، که انجنیر موسسۀ آقاخان در ولایت بدخشان بود؛ پس از یک مشاجرۀ لفظی با پسر شهردار فیض آباد، با ضربات پیهم کارد به قتل رسید. به گفتۀ فرماندۀ پولیس بدخشان در تماس به رسانه ها، این حادثه زمانی رخ داد که موتر مقتول با موتر حامل پسر شهردار تصادف کرد. به گفته وی؛ هنوز به درستی واضح نیست که مقصر اصلی در حادثۀ تصادم چه کسی بوده؛ اما فرماندۀ پولیس بدخشان گفته است، " قاتل فعلاً فراری است. این کسی بود که چند ماه پیش دو بادیگارد قوماندان سابق امنیۀ ولایت بدخشان را نیز کشته و مدتی را به همین دلیل متواری بود."

۱۵عقرب:

• ریاست عمومی امنیت ملی خبر داده اند، طی یک عملیات خاص اوپراتیفی جلاد و سازمانده حملات انتحاری گروه طالبان را به نام شریف خان فرزند مجمد خان در قریۀ خیر بین ولسوالی یوسف خیل ولایت پکتیکا دستگیر نموده است.

• چهارعسکر اردوی ملی در اثر انفجار ماین کنار جاده در مربوطات ولایت فراه به شهادت رسیدند. به گفتۀ دفتر مطبوعاتی سخنگوی وزارت دفاع ملی، چهار عسکر اردوی ملی در جریان انجام وظایف امنیتی در مربوطات ولسوالی خاک سفید ولایت فراه در برخورد با ماین کنار جاده به شهادت رسیدند. همچنان یک عسکر دیگر این نیروها از اثر انفجار ماین جاسازی شده کنار جاده در مربوطات ولسوالی سنگین ولایت هلمند به شهادت رسید.

• به گفتۀمسوولین امنیتی زابل، مخالفین مسلح، هفت تنی را که یک ماه قبل از شاهراه بزرگ کابل- کندهار اختطاف کرده بودند، کشته اند. قوماندان امنیۀ زابل، گفته است جسد شانرا در منطقۀ ترنک شهر قلات به دست آمده و بعداً به نیروهای اردوی ملی سپرده شده اند.

شهید

ژبارن: داکتر محمد طارق اقبال

٨ برخه

د "شهید" خاوره

چې پیغمبراکرم (ص) فاطمې بي بي ته د مشهورو تسبیحاتو حکم ورکړ(۳۴ ځل الله اکبر، ۳۳ الحمدالله او ۳۳ سبحان الله،چې له هر لمانځه وروسته یا د خوب پر مهال ویل کیږي)،نو فاطمه بي بي د حضرت "حمزه" (رض) قبر ته ولاړه او د قبر له خاورو یې خان ته تسبیح جوړې کړې.

دا څه مانا لري؟یعنې دا چې د "شهید" خاوره محترمه ده. د "شهید" قبر محترم دی. دا چې انسان خپل ذکرونه وشماري؛نو تسبیح ته اړتیا لري؛نو څه توپیر کوي،که دا تسبیح له تیږې وي او یا هم له لرګي یا خاورې؟ او له هرې خاورې جوړې شوې وي؛خو مور یې د "شهید" له خاورې جوړوو،چې د "شهید" او "شهادت" یو ډول درناوی دی او یو ډول د "شهادت" د سپېڅلتیا پېژندنه ده.

د "شهید" شپه

نن شپه مور څه ته راټول شوي یو؟ نن د چا شپه ده؟نن د "شهید" شپه ده. په تېرو کې دا معمول دي،چې د درناوی لپاره د کال یوه ورځ د ځانګړې ډلې یا فرقې په نامه نوموي. د ساري په ډول: د مور ورځ، د ښوونکي ورځ او داسې نور. ومو نه لیدل،چې یوه ورځ دې د "شهید" پر ورځ نومولې وي. په اسلام کې یوه ورځ د "شهید" ده او هغه د "عاشورا" ورځ ده؛نو نن چې د "عاشورا" شپه ده،د "شهید" شپه ده.

ومې ویل: د "شهید" منطق له یوې خوا د الهي مینې منطق دی او بلخوا د ټولنیزې سمونې یا اصلاح منطق دی.سمونپال او عارف دوه شخصیتونه که سره ګډ شي او یو انسان تري جوړ کړي؛نو د "شهید" شخصیت به تري جوړ شي.حضرت "مسلم بن عوسجه" ،حضرت "حبیب بن مظاهر" او حضرت "زهیر بن قین" به تري جوړ شي، که څه هم د ټولو شهیدانو درجه یوه نه ده.

د "امام حسین" ګواهي

"امام حسین" د بېګا شپې په څېر د "عاشورا" شهیدانو ته شاهدیورکړه،چې د مقام او مرتبې نښه یې ښيي. شهیدان په ټولو صالحانو او سعداوو کې ځلېږي او د "امام حسین" اصحاب په ټولو شهیدانو کې تر ټولو ډېر ځلېږي. پوهېږې،څه یې ورته وویل؟ او څه ګواهي یې ورکړه؟ په هغه شپه،چې چاڼ شوي ول او هغوی،چې وړتیا یې نه درلوده،تللي ول او ور پاتې شوي ول،یو ځل بیا یې ور کسان د وروستي ځل لپاره وازمیل،په دې ازمېښت کې یو کس هم پاتې رانهٔ غی.

د "عاشورا" پر شپه یې څه وکړل؟((فجمع اصحابه عند قرب الماء)) یا ((عند قرب المساء)) (دوه ډوله یې کښلي). هغوی چې وویل:((عند قرب الماء))؛یعنې "امام حسین" یوه خیمه درلوده،چې په کې د اوبو ګودې ول او له لومړۍ ورځ دا خیمه ګوډیو ته وه،چې له اوبو به ډکېدل او دلته یې ایښوول او دې خیمې ته یې ((قرب الماء)) ویله؛یعنې د اوبو د ګوډیو خیمه.ټول اصحاب یې دلته راټول کړل. دا چې دلته یې ولې راټول کړل،نهٔ پوهېږم. ښایي پر هغه شپه په دې خیمه کې نور د اوبو ګوډې نهٔ ول. حداکثره اوبه هغه وې،چې ((ارباب مقاتل))لیکلي،چې"امام حسین" د "عاشورا" پر شپه خپل زوی "علي اکبر" له یوې ډلې سره په اوبو پسې د "فرات" سیند ته ولېږه او دوی وکړای شول، چې لږې اوبه راوړي او ټولو اوبه وڅښلې او بیا یې وویل:په دې اوبو غسل وکړئ او په نرۍ کې دا له اوبو ستاسې وروستۍ توښه ده.

که هغه جمله ((عند قرب المساء)) وي؛یعنې له لمر پرېوتنې سره جوخت یې راټول کړل.

په هر حال اصحاب یې راټول کړل او خطبه یې وویله،چې ډېره ستره ده او له هغې پېښې سره یې تړاو درلود،چې د هماغې ورځ پر ماسپښین پېښه شوه.

اورېدلي مو دي،چې د "تاسوعا" پر ماسپښین تکلیف یو خواته شو او تر سبا مهلت ورکړل شو،غوځ تکلیف و. د تکلیف له غوڅوالي وروسته "امام حسین" اصحاب راټول کړل.راوي "امام زین العابدین" دی،چې وایي: ((په کومه خیمه کې،چې "امام حسین" خپل اصحاب راټول کړي ول،زما له خیمې سره جوخته وه،چې زه په کې ناروغ پروت وم او د خدای ثنا یې وویله:"زه د خدای ثنا وایم ،له ټولو ستره ثنا،تل یې شکر کوونکی وم او یم به،چې په هرو شرایطو کې اوسم.")).

ادامه لري

دمرسي محاکمه...

پخپله منتخب ولسمشر دکتور مرسي هم دوه لسیزې په زندانونو کې وخت تېر کړی دی.

خو چې کله دکتور مرسي او د الاخوان المسلمون څوارلس تنه مهم غړي د محاکمې لپاره په قاهره کې یو پوځي انستیتوت ورسولای شو او خلکو ته ښکاره شو نو مرسي په بشپړ ثبات سره لومړی مصري ولس پدې الفاظو مخاطب کړ، چې: (ازادو انسانانو ته مې سلام ورسوئ او ورته ووایې چې هیڅکله به هم د خپل دین په لیارکې ذلت او بې غیرتي ونه منو) او چې کله ورته پوځیانو د بندیانو جامې وراغوستلې څو د محاکمې ځای ته په هغه لباس کې راشي نو ورڅخه یې انکار وکړ او وې ویل چې زه اوس هم د مصر منتخب ولسمشر یم!! خو کاشکې چې ضمیر پلورونکي انسانان په ځغرده د ناکامۍ اعتراف وکړي او دا بیهوده هڅې نورې پرېږدي؛ چې کله د الاخوان المسلمون ګوند ته د مرسي پر ځای د یو بل ولسمشر منلو وړاندیز کوي او کله ورته وایي چې د وژل شوو کسانو دوسیو پسې مه ګرځئ! واک به بیرته الاخوان المسلمون وسپارلی شي او دا څکه چې نور د ولس قاتلین واکمنان ویریدلی او تر شا یې د شیطان په څېرو ولاړه امریکا هم نور د مصر په وضع ویرېږي؛ ولې چې دیکتاتور رژیم نشي کولای چې ولسي قهر کنترول او د اخوانیانو د مظاهرو مخه ونیولی شي لکه چې دوه اونۍ وړاندې د ازهر غلام شیخ هم د حق دغو سپاهیانو محاصره کړې وو او د تعلیمي کال په اغازسره اوس مصري واکمنان د ځوانانو له پرله پسې مظاهرو او نافرمانۍ څخه ډېر په ویره کې دی او له بلې خوا ددغه هیواد اقتصاد دومره په سرعت سره د تباهۍ خواته روان دی.

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

●مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد.
● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا
از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم -سال دوازدهم - شمارهٔ سی و دوم ۱۸ عقرب ۱۳۹۲ ۴ محرم الحرام ۱۴۳۵- 9 Nov 2013

د حکیم محسود وژنه، لامل او پایلې یې

◆ شفیق

حکیم الله محسود چې د پاکستاني طالبانو یو زړه ور او د طالبانو پر ټولو ډلګېو بشپړ حاکمیت لرونکی قوماندان وو او په محسود قباېلو کې د پاکستانی دولت مخالفو خلکو د باور وړ شخص وو، تېره اونۍ پداسې حالاتو کې د امریکایي بې پیلوټه الوتکو لخوا په نښه او په شهادت ورسیده چې د سیمې د دواړو ګاونډیو هیوادونو (افغانستان او پاکستان) په پولو کې د دولتونو د وسله والو مخالفینو (طالبانو ډلو) په مینځ کې د سولې لیار رحجان موندلی وو. او هیله کېده چې د پولې دواړو لوریو ته جګړه کې ښکېل طالبان به له خپلو دولتونو سره د سولې لپاره مذاکرت چټک کړي؛ چې په همدې منظور د افغانستان لوګر ولایت ته دوه اونۍ وړاندې لطیف الله محسود د حکیم الله محسود مرستیال هم راغلی وو څو د سولې مذاکراتو رحجان د افغاني طالبانو سره شریک کړي. خو امریکایي پوځونو نوموړی ونېوه چې ښایي د پلټنې پرمهال د هماغه د انکشافاتو په نتیجه کې د حکیم الله محسود د ځای په اړه هم امریکایانو ته معلومات په لاس ورغلي وي او پر بناء یې سملاسي پرې پداسې وخت کې توغندي وتوغول چې د پاکستان صدراعظم نوازشریف هم د طالبانو سره د سولې لپاره یو جګپوړی پلاوی ټاکلی او وزیرستان ته د رسیدو لپاره روان شوې وو.

همدارنګه په انګلستان هیواد کې د افغانستان، پاکستان او انګلستان درې اړخیزې سر مشریزې داېریدو عمده لامل هم له ملا عمر وروسته د طالبانو دوهم لمبر باوری شخص ملا برادر د پاکستان له زندان څخه د خلاصیدو وروسته د افغانستان د سولې شورا سره لیدنې او پدې اړه د زمینې برابرولو موضوع وه، چې د دواړو هیوادونو د دولتونو او طالبانو تر مینځه یې د سولې د هڅو د چټکتیا او یو څه نتیجې ته د رسیدلو ښکاروندوي کوله. خو امریکا لکه د تېر په څېر یو ځل بیا په وخت ګوزار وکړ او د سیمې په دواړو هیوادونو کې یې د سولې د هڅو لپاره یې مانع ایجاد کړ؛ امریکا دغسې کړنې د ترهګرۍ (؟) پرخلاف روانه جګړه کې څو ځلې ترسره کړي دي؛ په ۲۰۰۴ کال کې چې کله د پاکستاني طالبانو مشر ملانېک محمد د سولې خواته میلان وښووده، هغه یې له مینځه یووړ، بیا چې د سوات، باجوړ او ملاکنډ په سیمو کې د طالبانو غورځنګ زور واخسته او د طالبانو تر مینځه د باجوړ مولوي فقیر محمد غوښته چې سوله وکړي، په هغه یې د اتیا تنو معصومو طالبانو سره یوځای توغندي وورول او د هغه مدرسه یې ویجاړه کړه، همدارنګه هر ځل چې د طالبانو له مینځه کوم مشر د خپل دولت سره د سولې خواته تمایل ښودلی نو یا یې پخپله او یا یې هم د پاکستان د هغو استخباراتي کړیو په لاس نېولي او په شهادت رسولي چې د اې ایس اې څخه سی اې یی ته ډېر ژمن دي چې د افغانستان د ملا عبیدالله او ملا برادر او د پاکستاني طالبانو د ولي الرحمن، قاري نذیر او پخپله د بیت الله محسود سر نوشتونه یې څرګند مثالونه دي او وروستۍ دوه پېښې هم پدې هکله یو ثبوت دی. او له همدې امله د پاکستان د انصاف تحریک مشر ګواښ کړی وو چې که چیرې د سولې د هڅو په جریان کې امریکایان په طالب مشرانو ګوزار وکړي نو بیا به دوی د ډراوون الوتکو د بندولو لپاره د امریکایي پوځونو د لاریو په وړاندې لیار بنده کړي چې د نوموړي دغه ګواښ لاتر اوسه قایم دی.

د پاکستان د یو مذهبی مشر مولانا فضل الرحمن دوه اونۍ وړاندې افغانستان ته راتګ هم د سولې د هڅو د چټکتیا دلیل وو او له همدې امله نوموړي د حکیم الله محسود شهادت په سخته وغنده او د پاکستان د جماعت اسلامي ګوند (چې د لومړي په پرتله اعتدالي او سیاسي مزاج لري) مشر سید منور حسن په خپل یو مطبوعاتي کنفرانس کې وویل چې که امریکا د سولې د هڅو ممانعتونه ایجادوي نو د حکیم الله محسود د وژل کېدو سره هم، باید د سولې لپار او پدې اړه لازم تدابیر ادامه ومومي، دا چې لدې وروسته به څه کیږي او ایا طالبان به د بې پیلوټه (ډراوون) الوتکو ګوزارونه اوس هم د پاکستاني دولت له امریکا سره یو پټ سازش ګڼي، لکه چې د پاکستان د خلکو ګوند او د پرویز مشرف واکمنیو یې غمازي کوله او پدې اړه امریکایي مقاماتو دغه سندونه رسنیو کې خپاره هم کړل، نو دا به وروسته معلومه شي چې طالبان د نواز شریف لخوا ددغو الوتکو د حملو د ودرولو غوښتنه (چې دوه اونۍ وړاندې یې له اوباما سره د لیدنې پر مهال ورڅخه په واشنګټن کې کړې وه) او هغه یې په خواب کې د ډراوون الوتکو دکارولو په اړتیا ټینګاربښودلی وو، څومره رېښتوني ګڼي.

خو دا مهال چې کومه موضوع مهمه ده هغه د پاکستاني طالبانو د مختلفو ډلګېو په یو نوي قیادت راجمع کېدل دي، ځکه په موجودو طالبانو کې د حکیم الله محسود په څېر حاکمیت لرونکې څېره نشته؛ که څه هم طالبانو د ملا عصمت الله شاهین ګوجر په نوم یو مؤقتی مشر ټاکلی دې او دا موضوع هم ساده موضوع نده؛ ځکه د بیت الله محسود له مړینې وروسته طالبانو د څوانېو مذاکراتو وروسته حکیم الله محسود باندې اتفاق کړی وو.

په پاکستانی طالبانو کې د حکیم الله محسود د ځای ډکولو لپاره د څو کسانو نومونه زمزمه کیږي چې په هغو کې (خان سید سجناء) او (شهریار) د محسود قبایلو قوماندانان دې خو ډېر مشهور ندي او هم د خیبر ایجنسي څخه د یو قوماندان (عمر خالد خراساني) او د سوات د (مولانا فضل الله) نومونه مطرح دي، چې ښایي په راتلونکي له دوې څخه یوتن خپل مشر وټاکي او له هغې وروسته خپله نوې استراتیژي پرمخ بوځي چې سوله غوره ګڼي او که له پاکستاني استخباراتو او دولت څخه د دوه مخې سیاست انتقام اخلي. خو هغه څه چې د سیمې لپاره اړین دی هغه د سولې هڅې خپل انجام ته رسول دي چې په هره بېه اوسي؛ ځکه نور په سیمه کې د هغې رواني جګړې تلفات ورځ تر بلې ډیرېږي چې ده د خو د نورو او په خاوره د بازانو ترسره کیږي او په بې رحمانه توګه د پولې دواړو غاړو ته بې حسابه وژل کیږي، پداسې حال کې په یوېشتمه پېړۍ خو د حیواناتو هم په بې حسابه توګه د وژنې اجازت نشته دی.

دمرسي محاکمه

دیو مجرم محاکمه او که د منتخب ولسمشر محاکمه

□ رفیق بحر

له نن څخه نږدی دوه نیمې میاشتې وړاندې په مصرکې د ولس منتخب ولسمشر دکتور محمد مرسي دیوې کودتاه له لیارې له واکه ګوښه کړای شو؛ پداسې حال کې چې د یوېشتمې پېړۍ له اغاز سره سم د کودتاه او غلا له لیارې واک لاسته راوړل په ټوله نړۍ کې یو منفور عمل ګرځیدلی خو د مصري ولس سره دومره ظلم وشو چې د حسني مبارک د دیرش کلنې استبدادي واکمنۍ څخه په تنګ راغلي دغه ولس د عربي پسرلي څخه په الهام اخستنې سره چې کله ملي قیام پیل کړ او نامبارکه حسني مبارک د ولس د قهر په پایله کې له واکه وغورځیده، هغه چا چې تل یې د امریکا جغ په اوږه وړي وو او له خپل ولس څخه یې ټولې ازادۍ ترورلې وې، نو بیا مصري ولس د رهنو ټاکنو له لیارې له نن څخه نږدې یو نیم کال وړاندې محمد مرسي خپل ولسمشر وټاکه خو د یو کال په تېریدو سره د نړۍ د زبر ځواکونو په اشاره او په یوویشتمه پیړۍ کې هم د پاچاهۍ له خوند څخه ګټه پورته کوونکو سعودي عربستان او د متحده عربي اماراتو د واکمنانو په پانګونه د مرسي د منتخب نظام پر خلاف غوغاګانې تدبیر او بالاخره یې مرسي له خپلې مشروع واکمنۍ ګوښه کړ.

چې په پایله کې یې د الاخوان المسلمون او ځینو نورو ګوندونو لخوا د مصري پوځیانو دغه اقدام تقبیح او منتخب ولسمشر ته بیرته د واک سپارلو لپاره ملیوني لاریونونه او په التحریر میدان کې مظاهرې او تحصنونه اغاز شو او پدې لړ کې د نورو مظاهرو او لاریونونو د قربانېو سربېره د رابعة العدویه په میدان کې په یویشتمه پیړۍ کې هم دوه زره او شپږ سوه بې وسلې لاریون کوونکي او تحصن کوونکی په بې رحمانه توګه د هیلوکپترو او توپونو په مرمیو شهیدان کړای شو چې پدې پیړۍ کې ښایي په دومره شمیره کې چیرې د حیواناتو د وژلو جرات هم څوک ونکړي. او ورسره سم له مرسي سربیره د الاخوان السلمون د ګوند د ستر لارښود دکتور محمد بدیع په ګډون په زرګونو نور غړي او مشران د زندانونو د تورو دروازو تر شا واچولی شو او چې کله واک غلا کړی پوځي واکمنانو ولسي قهر کنترول نکړای شو نو د مرسي او نورو مشرانو د محاکمې ډنډورې یې هم پیل کړي چې په همدې لړ کې د نومبر شپږمه نیټه د مرسي او نورو څوارلسو لوړپوړو اخواني مشرانو د محاکمې ورځ ټاکلې شوې وه څو پدې ترتیب اخوانیان ایلې کړي خو کودتاه کوونکي عبدالفتاح السیسی او نور لویدیځ تالي څټو یارانو یې د الاخوان المسلمون د مبارزې اوږد تاریخ لا تر اوسه ندی لوستی؛ چې

۷مخ

حکومت ایالاتی پختونخواه تهدید کرده است که راه اکمالاتی ناتو را تا دو هفتهٔ دیگر می بندد

□ اندیشه

عمران خان، رهبر حزب تحریک انصاف پاکستان، تهدید کرده است در صورتی که آمریکا حملات هواپیماهای بدون سرنشین (پهپاد) را در ماه جاری متوقف نکند، راه تدارکاتی ناتو را از مسیر پاکستان مسدود خواهد کرد.

اظهارات مقامات پاکستان پس از آن صورت می گیرد که حکیم الله محسود رهبر طالبان توسط حملات هوایی آمریکا هفتهٔ گذشته کشته شد.

آقای خان در گفتگویی به رسانه ها، آمریکا را متهم کرده که عمداً با کشتن حکیم الله محسود، رهبر طالبان پاکستان، به تلاش‌های صلح و روند مذاکره با طالبان پاکستان لطمه زده است. در همین حال نوازشریف صدراعظم پاکستان نیز کشته شدن محسود را کار خوب ندانسته بود و گفته بود که این عمل به روند صلح لطمه زده است. حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان نیز گفته بود که قتل محسود در زمان مناسب صورت نگرفته است. عمران خان گفته است اگر آمریکا تا ۲۰ نوامبر، یعنی حدود دو هفته دیگر، حملات طیارات بدون سرنشین را متوقف نکند، در ایالت خیبر پختونخوا تظاهراتی عمومی را با هدف توقف مسیر تدارکاتی ناتو برپا خواهد کرد.

حزب آقای عمران خان، رهبری دولت ائتلافی را در ایالت خیبر پختونخوا که نزدیک به مرز با افغانستان است، بر عهده دارد و "گذرگاه خیبر" در این ایالت، مسیر اصلی کاروان های تدارکاتی ناتو است.

در صورتی که مسیر تدارکاتی ناتو از سوی تحریک انصاف بسته شود نیروهای ناتو به مشکلاتی فروانی مواجه خواهند شد.

با توجه به اینکه نیروهای آمریکایی قرار است در اواسط سال آینده میلادی از افغانستان خارج شوند، این مسیر برای آمریکا اهمیت زیادی دارد.

مسیر پاکستان، در مقایسه با دیگر راه ها، همچون مسیر هوایی یا مسیر شمال که از کشورهای آسیای میانه می گذرد، بسیار کوتاه تر و قرین به صرفه است.

همزمان به گفته برخی از ناظران عمران خان تلاش دارد تا از این وضعیت بیشترین بهره برداری سیاسی را بکند و با چنین اظهاراتی به قول معروف توپ را در زمین نواز شریف، نخست وزیر بی اندازند و او را در موقعیت دشوار برای تصمصم گیری قرار دهد. پاکستان به کمک‌های مالی آمریکا نیازمند است و هرگونه اقدام غیر منطقی می‌تواند به این کمک ها ضربه وارد کند.